

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 30. dubna
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Lidi, nenechte se zblbnout! Když prohlásíte, že nemáte rádi, co, když přímo nezbožňujete homosexuály, tak je to fuj, a jste homofób, ne-li něco horšího. Když homosexuál nemá rád ženský, nebo lesbička mužský, tak je to OK a žádné slovo na to není.

Když máte strach z islámu, že vám podříznou krk, a odmítáte kupovat halal, či jinak podporovat Islám, jste Islamofob. Když Muslim nenávidí křesťany či židy, je to ok, a žádné slovo na to není.

A to nemluvím o něčem stejně nebezpečném, ne-li horším, komunistické Číně. Která tichounce přímo nebo nepřímou (prostřednictvím „Australských“ firem, které jsou ve skutečnosti čínské) vykupuje pozemky, zvláště farmy, energii, průmysl krok za krokem, co je nejhroší, australská vláda to dovolí, tak se nedivte, jsme už dopředu koupení. A to nemluvím o koupených politikách. V Novinách v čísle 489 na zadní straně jste se mohli dokonce dočíst, že čínský ministr propagandy udělal miliardovou smlouvu s Fairfaxem a Sky, zkrátka si je koupil, máme se na co těšit.

*Dneska mi doktor řekl, že trpím anorexií...
Jako by nestačilo, že jsem tlustá*

chtěl bychom si pomáhat.

ZPÁTKY NI KROK

Váš Pavel Chrastina
Soudruzi marxisté už zase někam pochodují. Kupředu levá. Všimněte si, že po celý ten čas, kdy tu jsou, pořád odněkud někam pochodují. A myslí si při tom, že je to dopředu. Ke svému pochodování si zpívají půvabně písničky hemžící se lepšími zítřky, zářivou budoucností, novým lepším světem zejména pro ty mladé, a různými jinými pochybnými pitomostmi. Kdysi to začalo onou písničkou, co si z ní Francouzi udělali svou hymnu, a pak to pokračovalo přes různé další skvělé výtvary, kde na stožáry světa litaly rudé vlajky a soudruzi šli stále vpřed, vpřed a vpřed, dokud se celý ten podvod neprovalil a nakonec to celé neselhalo. Oblíbeným zaklínadlem soudruhů bylo a stále je slovo pokrok. Jeho obsah však účelově vyprázdnili tak, aby se myslelo, že to co je před námi, či spíše před nimi, je za každou cenu lepší než to, co už zde jednou bylo. I kdyby se to, co už tu bylo, osvědčilo třeba tisíckrát. Nevadí. Zařadíme zpátečku, přemalujeme to na červenou a zkusíme to prodat v rámci našeho radostného pokroku znovu. Jenže, jak kdysi chytře napsali v jedné své písni V+W: „Nikdy nic / nikdo nemá / mít za definitivní“. Řečeno jinak,

všechno na světě je relativní, takže přátelé, ono není zdaleka všechno, co je nám za pokrok předkládáno, ve skutečnosti pokrokem.

Obecně vzato, každý pokrok se měří vývojem v čase. V případě přírodních věd se časem opravdu můžeme dopracovat k čemusi lepšímu. Existuje také zákon, že většina přírodních dějů sleduje tzv. exponenciální křivku, takže celý proces se od jistého bodu změny stále zrychluje. Příkladem budiž technologický pokrok lidstva od dob první průmyslové revoluce. Za bod změny je zde považován konec druhé světové války. Podívejme se například, kam jsme dospěli v letectví nebo třeba v raketové technice za pouhých sto dvacet let, a k jakému urychlení vývoje došlo právě od roku 1945. Ovšem ve společenských vědách se ve jménu pokroku dostáváme někam naprosto jinam. Připomíná mi to situaci, jako když v úplně špatných botách tryskem vběhnete na vzorně vyleštěné kluziště. Ono je pak možné úplně všechno, a vy jistě dobře tušíte, co se nejpravděpodobněji stane. Ano, uklouzneme a nabijeme si hubu.

Soudruzi euromarxisté, jinými slovy evropská levicová liberállové, se rádi zaklínají pokrokem a zvláště tím, že ten jimi řízený pokrok je nezbytný. Přirozeně nás musí zajímat odpověď na shora zmíněnou otázku, zda onen pokrok skutečně pokrokem je. Může totiž jít o metodu „jeden krok dopředu a dva zpátky, a tak soudruzi stále vpřed“, až se z ničeho nic náhle ocitneme ve středověku.

Hlavní součástí jejich staronového pokusu o globální revoluční změnu je vytvoření tzv. „nového člověka“. Nového tím, že se nechá snadno ovládnout „pokrokem“ posvěcenou vládnoucí elitou ve jménu čehokoli, protože se „dobrovolně“ zřekne všeho, co ho až dosud činilo svobodným a plnoprávným jedincem, kterému se říká člověk. Zřekne se svého práva svobodně myslet, svobodně promluvit, práva bránit se proti útočníkovi je-li napaden, a také práva použít zbraně, je-li zbraní napaden. A nakonec se zřekne celé demokracie a stane se snadno manipulovatelným otrokem.

Sociální inženýrství jsme zažili už za marxisty Lenina, za nacionálního socialisty Hitlera a fašisty Mussoliniho, za Stalina a dalších pokračovatelů jeho marx-leninského komunismu. Velmi dobře víme, kam to všechno vedlo. Příroda si jaksí poručit nenechala a obrovské množství nevinných zaplatilo za tyto experimenty svými životy. Dvě celosvětové války, řízené vyhlazování celých národů, vzpomeňme jen na židovský holocaust, nekonečná řada menších válek a konfliktů i v době údajného míru, ve všem najdeme nakonec stopu tvůrců socialistických utopií, které mají nakonec nastolit nějaký domněle spravedlivější řád. Každý, kdo není od přírody vrah nebo podobný psychopat snadno pochopí, že tohle se už nikdy nesmí opakovat. Zkusme pohlédnout na současný svět poučení právě těmi lekcemi, které způsobily tolik utrpení a poznamenaly celou naši planetu. Jenže, i když odložíme růžové brýle sociálně utopického pokroku a pohlédneme kriticky a spravedlivě otevřenými očima okolo sebe, co uvidíme?

Marxovi pohrobci znovu vystrkují rohy a chtějí navzdory všem historickým

zkušenostem opět měnit náš svět k obrazu svému. Nejenom že nevyhynuli, nejenom že se krachem svých teorií nepoučili, ale naopak, bez velkého hřebu se namnožili v příšeří universitních zdí zejména v zemích demokratického Západu. Našli si způsob, jak zneužívat určitých slabín na první pohled bezbranné demokracie. Z mnoha často i renomovaných učilišť, zabývajících se především humanitními obory, nadělali Marxovi pohrobci ve jménu svého velikého učitele a jeho komunistických pokračovatelů neomarxistické páté kolony bující jako nezastavitelná rakovina na západní akademické půdě. A nejenom tam, ten společensko-vědní mor se v poslední době přelévá i k nám.

Celý ten proces trvá v západním světě už nejméně čtyřicet let. Celá osmdesátá a část devadesátých let jsem strávil v australském a kalifornském exilu a mnohé z toho, o čem teď píšu, jsem zažil osobně. Marxistický nápor na školství byl zprvu nenápadný a plíživý, postupoval jen krůček po krůčku. Teprve když noví soudruzi usoudili, že si na vysokých školách vychovali dostatek oddaných následovníků, nastalo období jejich útoku na státní správy západních demokracií. A to byl pouhý začátek.

V Čechách jsme důsledky tohoto tažení začali vážně pociťovat na vlastní kůži o mnoho let později, za zlom bych považoval až náš vstup do Evropské unie. Neomarxisté nás nejprve chytili do pasti přesně podle starého přísloví „když ptáčka lapají, hezky mu zpívají“. Poté však začali okamžitě pilně pracovat. Na našich katedrách společenských věd to dlouho vypadalo, že nejde o nic zvláštního, protože studovat starý marxismus je z hlediska historické paměti údajně dobré. Ovšem v univerzitních posluchárnách se začalo dít něco mnohem horšího. Někteří soudruzi pedagogové začali tu nejmladší generaci, která je ve své nezkušenosti a naivitě přirozeně náchylná k radikalismu všeho druhu, systematicky převychovávat. Podobně, jako za časů vlády komunismu. Stačilo jen šikovně podstrčit studentům ten či onen pečlivě oprášený revoluční „světový názor“, a bylo hotovo. Dál se ta choroba už dokáže v mladém organismu nějakou dobu šířit sama.

Soudruzi vymýšlejí nové pseudovědecké disciplíny se vznošenými znějícími názvy. Vznikají feministická genderová studia, přednáší se předefinovaná antropologie, životní styl některých exotických domorodých kmenů, který se mnoho nezměnil od doby kamenné, je vydáván za kulturu srovnatelnou s tou naší, leckde existují i právní kurzy pro budoucí ekoteroristy, atd. atd. K úspěšnému dosažení akademického titulu v těchto nových disciplínách jsou čím dál tím méně potřebné skutečné znalosti, důležitá je jen ideologická oddanost levicově smýšlejícím „pedagogům“. Mnohé doktorandské práce z těchto oborů jsou plné balastu a s bídou dosahují úrovně maturitní eseje středoškolačka před nějakými dvaceti či třiceti lety. Nepřipomíná vám to náhodou něco, co jsme zde už jednou měli, a také se tomu říkalo studium filosofie? Nu, vzpomeňme přinejmenším na VUML. Pro ty mladší: Večerní universita marxismu-leninismu.

A základní školství? Boj o „nového člověka“ začíná u marxistů už v mateřské školce. Protože hlavní hybnou silou současné revoluce staronových revolucionářů je „nový proletariát“ většinou islámského vyznání, vše začíná infiltrací prvků tohoto náboženství do osnov školní výuky. Děje se to prostřednictvím různých k tomuto účelu založených „neziskovk“ placených záhadnými zahraničními „dárci“, které nabízejí školám zdarma své „speciální kurzy“. Potřebují k tomu jen jedno, aby byla normální výuka na týden či dva přerušena a děti byly dány k dispozici importovaným „mezinárodním“ lektorům. Tam se děti nejspíš dozví, jak dobrý bůh je Alláh, a že mu patří všechno na světě včetně těch dětí samotných. Nikdo jim ale neprozradí, že islám je násilná ideologie, která nemá žádný jiný cíl, než odstraňovat jiné společenské formy. A bezelstně důvěřivé dítě pak kreslí obrázky českých vesniček s měšitami místo kostelíků, aniž by tušilo, jak hanebně je podváděno. Nemohl jsem uvěřit tomu, že by některý ředitel mohl něco takového ve své škole dopustit, ale spletl jsem se. Nejen ve Skandinávii nebo Německu, ale i u nás se už něco podobného v několika školách děje. Všechno to zároveň souvisí se zaváděním tzv. inkluze, jak jinak než podle bruselského „doporučení“, do celého našeho základního školství. Pod záminkou pomoci našim vlastním dětem se tak ve skutečnosti připravuje půda pro absorbování nekonečného proudu dětí nelegálních vetřelců, kteří by k nám měli přicházet podle Bruselem vymyšlených a nadiktovaných kvót. Oprávněná otázka zní: Co by nás to všechny stálo? Kromě jiného bychom zaplatili drastickým snížením úrovně základního vzdělání dětí všeho domácího obyvatelstva. Naši učitelé už od dob Komenského velmi dobře věděli, že oddělené vzdělávání je pro nejvyšší možnou kvalitu národní vzdělanosti nezbytné. Nikoho nikdy nenapadlo tuto známou a generacemi pedagogů ověřenou pravdu zpochybňovat. Jistě, až na pokusy profesora Nejedlého v době počátku vlády komunismu, které většinou brzy selhaly a byly pak potichu vráceny zpět. A právě na podobný druh reformy dnes znovu zkouší navazovat novodobí marxističtí revolucionáři. Dobře, vraťme se k našim současným bruselským, a nakonec nejenom bruselským soudruhům. Oni dnes vládou i v Berlíně, Paříži, Stockholmu, Madridu a kdoví, kde ještě. Aby to nevypadalo, že ožívují nějakého kostlivce z devatenáctého století, dostal jejich vysloužilý „světový názor“ nejen nový kabát, ale i nový název – „levicový liberalismus“. Protože popírání demokracie hned od počátku by bylo netaktické, nenápadně posunuli obsah toho slova a nová demokracie v jejich pojetí dostala přívlstek „liberální“. Jak onen přívlstek chápou? Aby si mohli dělat, co sami chtějí, musí mít cejch demokratů před veřejností pouze oni sami. Všechny ostatní onálepkují jako „nedemokraty“. Zejména pak stoupence té pravé, nezfalšované a neokleštěné demokracie, která samozřejmě žádný přívlstek nemá, protože ho nepotřebuje.

Dokončení na straně 14

Pondělí 30. dubna

Putin a Macron se shodně vyjádřili pro zachování dohody s Íránem a Pompeo k zabíjení Palestinců v Gaze řekl, že Izrael má právo se bránit
Vláda uzavřela memorandum s BMW, o pobídce pro firmu bude jednat
Vláda a Uber podepsaly memorandum, podmínky pro řidiče jako u taxi a Babiš chce disciplinární řízení s poslancem Peksou, ten se ohradil
Magistrát zakázal pálení čarodějnic v Praze kvůli suchu a větru a Ostrava si připomněla 73. výročí Ostravsko-opavská operace
Soud zrušil podmínku bývalého detektiva ÚOOZ Komárka
Počasí v Praze: jasno, větrno, 24 °C

Úterý 1. května

Severní a Jižní Korea začaly rozebírat tlampače na hranici a USA prodloužily EU celní výjimku, Brusel chce trvalou dohodu
Podle poradce Mayové osoby za otravou Skripala nejsou známy a Arménský parlament nezvolil vůdce opozice Pašinjana premiérem
Hnutí ANO jednalo o stavu a postupu vyjednávání o vládě s ČSSD a Strany, anarchisté i odboráři pořádali prvomájová shromáždění
Požár haly v Úhohličkách byl uhašen, předběžná škoda 60 MKč
Doprava do Adršpachu kvůli náporu turistů zkolabovala
Počasí v Praze: oblačno, 21 °C

Středa 2. května

EK navrhla rozpočet, který má řešit priority unie po brexitu a Francie odmítá navržené omezení peněz na zemědělství v EU
Na východě Ukrajiny se opět začalo bojovat i těžkými zbraněmi a Separatistická teroristická organizace ETA oznámila své rozpuštění
ČR bude podle Babiše usilovat o čerpání peněz z EU podle svého a ANO, ČSSD a Trojkoalice zahájily v Praze dohodovací řízení
Cena 45 miliard za nádraží v Brně se zdá Babišovi vysoká
Výstava v lánském parku přibližuje běžný život Masaryka
Počasí v Praze: oblačno, 24 °C

Čtvrtek 3. května

Írán nehodlá znovu jednat o jaderném programu a Stovky německých policistů zasáhly proti agresivním migrantům
Prezident Zeman podle poslanců podporuje sněmovní komisi k OKD a Žalobce zrušil stíhání Faltýnka kvůli Čapímu hnízdu, Babišovo pokračuje
Řidič neručí za připoutání dospělého spolujezdce, rozhodl Ústavní soud a Většina Čechů míní, že rozhodnutí EU nejsou v zájmu ČR, zjistilo CVVM
Babiš vyzval pražské taxikáře, ať neblokují dopravu a přijdou na vládu a **Hraniční přechod k Adršpachu byl opět kvůli množství lidí zavřený**
Počasí v Praze: oblačno, 20 °C

Pátek 4. května

Švédská akademie letos neudělí Nobelovu cenu za literaturu a Orbán varoval, že by Maďarsko mohlo zablokovat rozpočet EU
Trump oznámil, že o místě a času setkání s Kimem je rozhodnuto
Babiš překvapuje, že se rozvědky rozcházejí v otázce novičoku a Stát bude moci řešit kúrovcovou kalamitu podle krizového zákona
Babiš odborářům přislíbil navýšení platů zdravotníků o 10% a Zadeh neuspěl s ústavní stížností kvůli vazbě, soud ji zamítl
Firma Agpi dostala od státu 90% ceny za vepřín v Letech
Počasí v Praze: skoro jasno, 22°C

Víkend 5. – 6. května

Za účasti předsedy EK Junckera odhalili v Trevíru sochu Marxe
V Rusku se demonstrovalo proti Putinovi, ve Francii proti Macronovi a K Marsu vyrazila raketa se sondou InSight, bude zkoumat hlubiny planety
Věci kolem novičoku patří bezpečnostní radě, shodly se ANO a ČSSD a MPSV navrhuje zrušit v zákoně e-neschopenky, chce nový projekt
Praha si připomněla Pražské povstání, Plzni projel Konvoj svobody a Centrum Prahy bylo zcela zablokováno kvůli nedělnímu maratonu
Do průvodu za legalizaci marihuany se v Praze vydaly tisíce lidí
Počasí v Praze: jasno, až 22

Pondělí 7. května

Putin složil prezidentskou přísahu, na premiéra navrhl Medveděva
Francie, Německo a Británie dohodu s Íránem nevypoví, tvrdí Heiko Maas a Člen izraelské vlády pohrozil fyzickou likvidací syrského prezidenta Asada
Předsedové Hamáček a Babiš dospěli ke koaliční dohodě přijatelné pro ČSSD
Babiš po setkání s šéfy VZ a BIS uvedl, že v ČR nebyla látka typu novičok a Prezident Zeman údajně odmítl jmenovat šéfa BIS Michala Koudelku generálem
Tresty v kauze OKD nepadly, soud všechny obviněné osvobodil a V restauraci na Českobudějovicku spadlo schodiště s 20 turisty
Počasí v Praze: jasno, 25 °C

Úterý 8. května

USA odstoupí od jaderné dohody s Íránem, oznámil Donald Trump a Ruská Státní дума opět schválila Dmitrije Medveděva premiérem
Newyorský prokurátor bojující proti násilí na ženách byl sám obviněn
Politici a další lidé oslavili na pražském Vítkově výročí konce války a Zeman jmenoval šest generálů, dva navrhované vládou nepovýšil
Babiš seznámil Zemana se stavem jednání s ČSSD o nové vládě a Pirátská strana stáhla Rumlovu senátní nominaci na Rokycansku
Mohutný požár vypukl v tovární hale v pražské Hostivaři
Počasí v Praze: oblačno, 25 °C

Středa 9. května

Tradiční přehlídkou Rusko oslavilo výročí konce světové války a Japonsko, Čína a Jižní Korea chtějí spolupracovat ohledně KLDK
Ministr Pompeo veze z KLDK tři vězněné Američany, oznámil Trump a Česku ve stanovisku Evropské unie k Íránu chybí zmínka o jeho raketách
Hnutí ANO a ČSSD se dohodly na programovém prohlášení jejich vlády a Prezident Zeman se zúčastnil oslav Dne vítězství na ruské ambasádě
Kardinál Duka bude z rozhodnutí papeže dál pražským arcibiskupem a ÚOHS zrušil tendr na mýtný systém, ministerstvo se odvolá
Počasí v Praze: oblačno, 26 °C

Čtvrtek 10. května

Íránci v Sýrii vypálili rakety na Izrael, ten palbu opětoval
Macron dostal Cenu Karla Velikého za zásluhy o Evropu
Maďarský parlament podle očekávání potvrdil Orbána premiérem a Donald Trump se s Kim Čong-unem setká v červnu v Singapuru
Eurodotace podle bývalého tiskaře zasáhly do hospodářské soutěže a Prezident Zeman se kvůli profesorům obrátí na Nejvyšší správní soud
Středočeský ROP vyzval majitele Čapího hnízda k vrácení dotace
V ČR se novičok nevyrobí, usnesl se poslanecký výbor
Počasí v Praze: oblačno, 28 °C

Pátek 11. května

Putin mluvil s Merkelovou o íránské smlouvě a o Donbasu a Merkelová je pro jadernou dohodu, dokud se jí Írán bude řídit
Izrael tvrdí, že rakety zničily skoro všechny íránské základny v Sýrii a Zeman zakončil návštěvu Polska prohlídkou Bělověžského pralesa
Vedení ANO schválilo koaliční smlouvu, ČSSD čeká na referendum a Policie odložila vyšetřování útoku hackerů na volební weby ČSÚ
Zemanův právník podal stížnost v kauze nejmenování profesorů
Ministr zemědělství odvolal ředitele Lesů ČR Szóráda
Počasí v Praze: oblačno, 23 °C

Víkend 12. května – 13. května

KLDK oznámila, že na konci května zničí jaderný polygon a Írán dodrží dohodu o jaderném programu, nebudou-li sankce
Milánský soud rozhodl, že Berlusconi může znovu kandidovat a Izrael posílá jednotky v Pásmu Gazy a na Západním břehu Jordánu a KSČM vládu nepodpoří, zaváže-li se tato k posílení zahraničních misí AČR
ČSSD nebude uzavírat dohodu s KSČM, je to věc ANO, říká Netolický a Další případné rozhodnutí k mýtnému za čtyři měsíce, řekl šéf ÚOHS
Národní divadlo oslavilo 150. výročí položení základního kamene
Počasí v Praze: skoro jasno, 26 °C

Češi s přehledem splnili povinnost a jsou ve čtvrtfinále MS! Hořká německá výhra

Francie - Česko	0:6
Švýcarsko - Švédsko	3:5
Norsko - USA	3:9
Německo - Finsko	3:2

Čeští hokejisté na MS v Dánsku porazili Francii s přehledem 6:0, po dvou gólech vstřelili David Pastrňák a Roman Horák, první čisté konto udržel v národním týmu David Rittich. Definitivu čtvrtfinále dala svěřencům trenéra Josefa Jandače večerní porážka Švýcarů s obhájci titulu ze Švédska 3:5. Do play off naopak nepostoupí Němci, stříbrnému týmu z OH nepomohla ani výhra nad favorizovaným Finskem 3:2 v prodloužení. Ve zbývajícím nedělním utkání zvítězily USA nad Norskem vysoko 9:3 a upevnily si pozici lídra ve skupině B

Předposlední utkání v základní skupině A v Kodani proměnil český tým v jasnou záležitost. Už v úvodní třetině se dvakrát trefil David Pastrňák, další gól vstřelil parťák z útoku Dmitrij Jaškin a poté, co v prostřední části hry přidal další dva zářez Roman Horák, francouzský brankář Quemener znechuceně odjel na střídačku.

Sport.cz

Vydavatel, Tohle je veřejně dostupné na internetu, Novichok v Česku zkoumají na české Univerzitě obrany, vyrábět se třeba nemusel, dostali ho odjinud.
<https://www.unob.cz/en/nbcdi/Pages/ChemicalandRadiationDefenceDepartment.aspx>

Main attention of the department is concentrated on the academic research:

Firstly, in the field of the analysis of highly toxic agents – it means not only Chemical Warfare Agents but also Toxic Industrial Chemicals, heavy metals and so on. NBC Defence Institute specialists concentrate their research on:

- applied research in the area of CWA detection;
- research of characteristics of new and potential CWA (R33, Novichok, PFIB);
- research of characteristic of psychoactive agents (Kolokol-1), Herbicides and TICs;
- research of biochemical cholinesterase methods.

Outputs of academic research are applied in development of Czech Army chemical survey and control technical means.

Český zpěvák Mikolas Josef, který uspěl na Eurovizi: Věřím, že to nakoplo mou kariéru

Český zpěvák Mikolas Josef skončil v noci ze soboty na neděli ve finále Eurovize v Lisabonu na šestém místě. Je to historický úspěch pro Česko, protože v minulosti se ido fnále prestižní soutěže dostala jen Gabriela Gunčíková a umístila se pětadvacáté příčce.

Slovensko si pripomína 99. výročie tragického úmrtia generála M. R. Štefánika

Celoslovenská spomienková slávnosť je pripravená na 5. mája v obci Košariská.

IVANKA PRI DUNAJI. Minister vojny ČSR Štefánik 4. mája 1919 odletel z talianskeho mesta Udine do Bratislavy na dvojplášňu Caproni Ca.33 spolu s dvoma talianskymi letcami a mechanikom. Zomrel pri leteckej nehode v Ivanke pri Dunaji, ktorú neprežil ani jeden z členov posádky.

Na základe zákona o štátnych sviatkoch, dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch je 4. máj - výročie úmrtia Milana Rastislava Štefánika - pamätným dňom SR. Štefánik bol významným astronómom, vojenským pilotom, francúzskym generálom a jedným z prvých Slovákov, ktorí viackrát vystúpili na najvyšší vrch Alp a západnej Európy Mont Blanc.

Výrazne sa zaslúžil o vznik medzivojnovej Československej republiky, keď spolu s Tomášom Garrigueom Masarykom a do určitej miery i Edvardom Benešom bol jej najvýznamnejším zakladateľom.

Jeho závažnú a úspešnú životnú cestu ukončila 4. mája 1919 tragická letecká nehoda pri pristávaní na rodnom území súčasného Slovenska. SME

Nemci spájajú Slovensko s únosom

Autor: Lucia Lauková

Údajné aktivity vietnamskej tajnej služby v prípade niekdajšieho funkcionára vietnamskej komunistckej strany Trinh Xuan Thanh, ktorý bol podľa medializovaných informácií vlni unesený z Nemecka, mohli siahnuť aj na Slovensko.

Uvádza to internetové vydanie nemeckého denníka Frankfurter Allgemeine Zeitung. Viaceré osoby podozrivé z tohto činu sa podľa zverejnených údajov presúvali tri dni po tom, ako Trinh násilím donútili nastúpiť do auta v centre Berlína, z Prahy do Bratislavy. Prenajaté vozidlo malo byť odstavené na parkovisku bratislavského vládneho hotela Bôrik, kde sa práve v danom dni konalo pracovné stretnutie vysokopostavených vietnamských a slovenských politikov. (vice je jen placena služba na kterou nemáme)

Zdrvení starkí o páde Kristínky (1) do kotlíka s gulášom:

Pred najhorším ju zachránila jedna vec

Nešťastie videli na vlastné oči, ale už mu nedokázali zabrániť. Ledva sa maličká Kristínka (1) naučila chodiť a už takmer došlo k tragédii.

Na lazoch v Cerove (okr. Krupina) v sobotu popoludní pri hraní sa so sestričkou nešťastne spadla do kotlíka s práve dovareným gulášom. Dievčatko skončilo s popáleninami nožičiek a zadočka v košickej nemocnici. **Pred najhorším ju zachránili plienky!**

Krásny snežný deň sa na cerovských lazoch takmer zmenil na tragédiu. Rodina Záchenských varila na dvore guláš. Keď dovarili, odniesli kotlík dovnútra do domu. Tam sa hrala malá Kristínka s päťročnou sestričkou Alžbetkou. „Maličká začala cúvať a spadla do zakrytého kotlíka s gulášom. Našťastie, mala na sebe plienky,“ uviedol ešte stále šokovaný starý otec dievčatka.

Obarená Kristínka začala veľmi plakať, starký a jej mama Gabika ju okamžite vytiahli von. Dali jej studené obklady a zalarmovali suseda, ktorý ich odviezol do nemocnice vo Veľkom Krtíši. Odtiaľ dievčatko aj s mamičkou previezli na Klinikum popálenín a rekonštrukčnej chirurgie do Košíc-Šace. Podľa hovorkyne leteckých záchranárov Zuzany Hopjakovej malá pacientka mala popálené dolné končatiny a zadoček, utrpela popáleniny na 20 percentách tela. Ako dodal starký, Kristínka je na tom už, našťastie, lepšie a dokonca s ňou ráno už aj telefonoval. „Som veľmi nešťastný z toho, čo sa stalo. Vnučky mám veľmi rád. **Ešteže tam nespadla hlavičkou. Dúfam, že sa z toho rýchlo dostane,**“ dodal pán Záchenský. Cas.sk

MS v hokeji.

Zúfalý výkon slovenských hokejistov: Nezmohli sme sa ani na gól!

REAKCIE po katastrofe proti Švajčiarsku: Graňák dvíhol varovný prst, Ramsay sa hnevá: Nechápem, ako TOTO mohli hráči urobiť

Druhý zápas na MS, druhá prehra. Tentoraz na nulu, aj čo sa týka počtu bodov do tabuľky, aj gólov. Hokejisti Slovenska totiž podľahli Švajčiarsku 0:2 a poriadne si skomplikovali postup do štvrtfinále. O tom, čo mohlo za prehru a kde majú Slováci rezervy, prezradil viac obranca Dominik Graňák.

V čom vidíte príčinu prehry na nulu?

- Hrali sme slabo. Mali sme na ľade slabý pohyb, nepomáhali sme si a korčuľovali len ten hráč, ktorý mal puk. Švajčiari boli naopak veľmi dobre organizovaní.

O tom, že ste podali slabší výkon ako proti Česku, sa netreba baviť. Je tak?

- Áno. A čím to bolo? Asi sme neboli tak sústredení. Teraz to bol iný zápas, český mančaft mal veľa individualít.

Mali ste dostatok síl?

- Dá sa povedať, že som nebol taký svieži ako včera, ale bolo to tím, že sme včera vrhli všetky sily do bránenia. Treba však povedať, že sme hrali neskôr ako Česi, čiže sme mali viac času na oddych. Bohužiaľ, nebolo to veľmi vidieť.

Mohol sa pod výkon proti Švajčiarom podpísať aj ten smolný záver s Českom?

- Ťažko povedať, ja som sa snažil to dostať z hlavy. Stratili sme body, ale treba povedať, že sme si proti Česku o ten vyrovnávajúci gól koledovali. Tá remíza bola pre nás relatívne dobrá. Je však škoda, pretože sme po dnešku mohli mať na konte tri body, takto máme iba jeden.

Máte na konte zatiaľ jeden bod, čo je na ceste za štvrtfinále veľmi málo...

- Je to málo. Už som zažil na šampionátoch všeličo, preto ešte nie je nič rozhodnuté, ale škoda dnešného zápasu, ktorý bol mimoriadne dôležitý. Nemáme z neho však ani bod.

Čo treba zmeniť do ďalšieho zápasu?

- Podľa mňa vo veľa situáciách strácame veľmi veľa síl tím, že si v ofenzíve príliš nepomáhame. Nedarí sa nám udržať dlhšie puk v pásme súpera. Myslím si, že každý jeden hráč môže urobiť pre tím ešte viac. Mal by každý podriať svoje ego ešte viac pre mančaft. V tom máme rezervy!

Reakcie ďalších hráčov a trénera (zdroj: RTVS)

Tomáš Marcinko, útočník SR: "Minimálne polovicu zápasu boli Švajčiari aktívnejší. Málo sme sa tlačili pred ich bránku, mali sme málo striel, tím pádom sme sa nedostávali do šancí. Od polovice zápasu sa to začalo meniť, ale celkovo to nestačilo. Na to, že sme mali menej času na regeneráciu a či nám chýbali sily, by som sa nevyhovárал."

Andrej Sekera, kapitán SR: "Myslím si, že Švajčiari zaslúžene vyhrali. Hrali lepší hokej, lepšie korčuľovali. Nemyslím si, že to bolo o únave, sme profesionáli, na to sa vyhovárať nemôžeme. Keď nekorčuľujeme, nemôžeme vyhrať. Hlavne sa musíme z toho zápasu poučiť. Ak chceme pomýšľať na výhru proti Rakúsku, nemôžeme hrať tak ako dnes."

Martin Bakoš, útočník SR: "Švajčiari začali lepšie, korčuľovali, mali viac z hry, my sme zareagovali na ich hru až po prvej tretine, začali to trochu otáčať, ale už nám nezostal čas. Dostávali sme sa potom do šancí, mali sme prevahu, ale to už bol stav 0:2. Na únavu sa nemôžeme vyhovárať, osem hodín rozdiel v regenerácii nie je výhovorka. Rakúsko musíme predčiť dravosťou a korčuľovaním a samozrejme pridať nejaké góly."

Craig Ramsay, tréner SR: "Z nejakého neznámeho dôvodu sme súpera v úvode iba sledovali, akoby sme sa báli ich rýchlosti, vyčkávali sme vzadu. Na takú hru sme neboli pripravení, toto sme netrénovali. V druhej polovici stretnutia sme už hrali oveľa lepšie, vyhrávali sme súboje, lepšie korčuľovali. Ak chcete v takomto zápase uspieť, musíte premeniť presilovky a v tých sme dnes neboli takí efektívni. Náš brankár chytal skvele, ale to aj ten ich, Berra nám nedovolil skórovať." Šport24.sk

Trapas so slovenskou hymnou po výhre nad Francúzskom: To čo zas pustili?!

Hokejisti Slovenska si po víťaznom zápase s Francúzskom (3:1) nevyčutnali celú hymnu. Organizátori totiž zahrli iba jej prvú časť.

Očividne zaskočení hráči si tak po chvíľke zmätených pohľadov podali ruky so súperom a zamierili do útrobu štadióna. Neprijemnú situáciu komentoval útočník Dávid Buc: "Nie je to po prvý raz, čo sa niečo takéto stalo. Mrzí nás to, v ďalšej časti sa dúfam nič podobné nezopakuje."

"35 minút sme hrali slušný hokej, ten gól, čo sme dostali nás trochu pribrzdiť a začali sme brániť výsledok. Dôležité víťazstvo pre nás. Na šampionáte nie je ľahké súper. Dnes nám to vyšlo," vravel pre RTVS strelec druhého gólu útočník David Buc.

Po chorobe sa vrátil do slovenskej bránky Marek Čiliak. "Je to vždy ťažšie, keď sa na mňa až tak nestrieľa. Nemám tieto zápasy rád. Už sa cítim lepšie, vyskočila mi teplota, ale už je to dobré. Tieto mužstvá ako Rakúsko a Francúzsko sme museli zdolať, keď chceme nad niečím pomýšľať. Dnes som veril, že vyhráme, nebláznili sme sa a dobre sme bránili," hodnotil pre RTVS zápas brankár Marek Čiliak.

"Mohli sme vyhrať vyšším výsledkom, mali sme v prvej tretine veľa šancí. Musíme sa ešte viac tlačiť do bránky. Trocha sme si to v závere skomplikovali, máme tri body a ideme sa pripraviť na top favoritov. Presilovky musíme viac trénovať, je to v nich veľmi zlé, katastrofa. Musíme to v nich zjednodušiť a presnejšie si prihrávať," usmieval sa po zápase útočník Ladislav Nagy, ktorému v závere neuznali gól kvôli postaveniu Jurča v útočnom pásme. "Nevadí, hlavne, že sme vyhrali a získali tri body. Sme s Jurčom to máme teraz vyrovnané, ja som mu tiež predtým zbehol a jemu neuznali gól."

"Bol to ťažký zápas. Hrali sme veľmi dobre, až pokým sme Francúzom nenechali jednu šancu po buly a hneď dali z toho kontaktný gól. Bol to náročný zápas pre brankára, nešlo na neho veľa striel, čo je pre brankára vždy ťažké. Celkovo sme odohrali veľmi kvalitný duel," povedal pre RTVS tesne po zápase tréner Slovenska, Craig Ramsay. Nový čas

Šiesty súper - Slováci chcú zopakovať prekvapenie zo ZOH

Slovenskí hokejisti by chceli v pondelok o 16.15 h zopakovať prekvapenie zo zimnej olympiády v Pjongčangu, kde zaskočili neskorších zlatých medailistov. V predposlednom súboji A-skupiny na majstrovstvách sveta v Kodani proti Rusku im pôjde o veľa, keďže favoritovi potrebujú zobrať body, aby si zvýšili šancu na postup do vytúženého štvrtfinále.

Vo februári to bol posledný vzájomný súboj týchto dvoch krajín, no zborná nastúpila ešte pod vlajkou "Olympijských športovcov z Ruska" (OŠR). Tí viedli už po piatich minútach 2:0, Slováci však dokázali do prvej prestávky vyrovnáť a v 49. minúte rozhodli v presilovke. Pri víťazstve na ZOH bol aj Martin Bakoš. "Veľmi sa na ten zápas teším, pretože máme stále šancu na štvrtfinále. Máme to vo svojich rukách. Na olympiáde sme ich dokázali zdolať, takže možné je všetko a ja verím, že im zajtra zoberieme nejaké body," povedal Bakoš, podľa ktorého však už nebude také ľahké prekvapiť. "Budú nám to chcieť vrátiť. Nikto nemá rád prehry, ale predsa len Rusi sú veľmoc. Druhá vec je, že tu majú možno lepšie mužstvo ako tam."

Na ZOH sa mu proti zbernej darilo, strelil gól a pridal aj asistenciu. V príprave mal dobrú formu, keď nazbieral sedem bodov, no na prebiehajúcom šampionáte zatiaľ bodovo mlčí. "Formu mám stále, takú malú na bábovku na plechu," zažartoval. "Ale áno, na ľade to nepadá, trochu sa tam vpredu trápime. Šance sú, ale v ten posledný moment si to nedáme dobre. Verím, že to príde v dôležitých momentoch. Bolo by pekné, keby som to prelomil, no ak nad nimi zajtra vyhráme, bude mi to úplne jedno. Pokojne nech vyhráme 1:0," zaželal si.

O tom, že dokážu hrať vyrovnanú partiu s každým súperom, presvedčili Slováci už v sobotňajšom zápase s obhajcami trofeje zo Švédska (3:4 pp). Dokázali zmazať dvojgólové manko a v závere boli aktívnejší a bližšie k víťaznému gólu.

Zlověstný iránský labyrint. Jaderná smlouva je jediné řešení

Autor: Hynek Kmoníček, velvyslanec v USA

iDnes 7. května 2018 13:52

Evropské mocnosti se snaží zachránit dohodu s Íránem o jaderném programu, kterou však odmítá americký prezident Donald Trump. Tato nebo podobná smlouva je však jediné řešení, ostatní varianty jsou horší, píše v komentáři velvyslanec ve Spojených státech Hynek Kmoníček.

Evropané se z posledních sil snaží zachránit jadernou dohodu s Íránem. Tu, již prezident Donald Trump opakovaně označil za nehorší, jakou kdy USA podepsaly, kterou jeho předchůdce Obama považoval za svůj hlavní zahraničněpolitický úspěch a na niž má dnes názor každý, kdo ji vlastně nikdy nečetl. Ano, složité, technické a mnohostranné smlouvy obvykle kromě odborníků nikdo nečte. A pokud, tak jim stejně nerozumí.

Nemějme iluzi o tom, že průměrný politik disponující pravomocemi velet armádám tuší, o co jde v dohodě, jejíž text tvrdí, že „iránský výzkum obohaceného uranu bude pro příštích deset let omezen na centrifugy typů IR- 4,5, 6 a 8 specifikované v Dodatku jedna a v průběhu osmi a půl let omezí počet centrifug IR-6 a 8 na třicet“. To vše je ozdobeno perskými jazykovými výšivkami, že vše se bude dít „v rozumném tempu“, které z pragmatického evropského textu na první pohled trčí jako složitá orientální mozaika z brutalisticky bílé zdi naší architektury.

Omezme se na konstatování, že dohoda Íránu, USA, Ruska, Francie, Číny, Německa a Velké Británie je prostě příznáním faktu, že válčit s Íránem nechceme. Proto jsme se rozhodli vyměnit ukončení našich ekonomických sankcí, které lze zavést znovu, za slib, že Írán sice bude jaderný, ale svoji jadernou technologii použije jen pro civilní účely.

K uplatnění celého textu dohody dojde mezi lety 2015 až 2025. V roce 2020 zrušíme embargo OSN na prodej zbraní Íránu a v roce 2023 jim bude možno prodat i balistické rakety. Ty jim dodá Rusko, které by jinak smlouvu nepodepsalo. Což vysvětluje zuřivý odpor Izraele a Trumpovu velkou motivací splnit další ze svých předvolebních slibů a z mnohostranné dohody odstoupit.

Každý, kdo se nad smlouvou zamyslí, dojde k izraelsko-trumpovskému závěru, že je výhodnější pro Teherán. Írán se stane jadernou mocností pomaleji a my mu za to pomůžeme ekonomicky. Mnohem problematičtější chvíle ovšem přijde, pokud se zeptáme, jaké máme jiné možnosti.

V čem bude naše pozice lepší bez této dohody. V zásadě máme jen tři jiné možnosti. Vstoupit do ozbrojeného konfliktu, kličkovat a čekat na změnu režimu v Íránu, kterému bude možno více věřit a jinak se s ním dohodnout, či rychle dohodnout jinou a lepší dohodu.

První možnost, ozbrojený konflikt, v podstatě nikdy neležela na stole soudných politiků. Íránská armáda je 21krát větší než česká se sedminásobkem našeho rozpočtu na obranu. A potkáte ji všude – od Libanonu přes Sýrii po Írák. Armádní rozpočet tvoří sice zanedbatelných 2,5 procenta rozpočtu sankcemi zchudlého Íránu, Teherán však dokáže v případě konfliktu vygenerovat tolik prostředků a vojáků, že by irácký či afghánský konflikt vypadal jako procházka zahradou mateřské školy.

Druhá možnost, kličkování s čekáním na změnu režimu, trvá již od roku 1979 a za tu dobu se stalo jediné – režim se upevnil. Můžeme ještě pár let kličkovat a za odměnu nejspíš dostaneme jadernou bombu pro využití výše popsanou armádou.

Tato a nějaká nová jaderná dohoda s Íránem proto představuje jedinou reálnou možnost. Prezident Emmanuel Macron i kancléřka Angela Merkelová se o tom snažili přesvědčit Donalda Trumpa. Pravděpodobně marně. Americký prezident nejspíš další odklad iránských sankcí nepodepíše, čímž se otevrou dveře jednáním s Teheránem o tom, jestli dohoda ještě platí. Zbylí signatáři smlouvy budou schopni některé části dohody plnit a motivovat tím Írán k tomu, pokud přesvědčí Američany, aby jim to třeba v Radě bezpečnosti neshazovali a nenechali americké šerify honit krajinou představitelů neamerických firem obchodujících s Íránem. Obtížné, ale představitelné.

Poté, co Trump nepodepíše odklad sankcí či případně vyváže USA z dohody úplně, začneme v oslabení jednat s Teheránem o textu, který se nebude smět jmenovat dohoda, protože tu už máme. Íránci nás budou vydírat tím, že se nám nedá věřit, protože oni vše plnili a Američané z ní stejně odstoupili. Do toho bude pomalu přitápět izraelský premiér Benjamin Netanjahu, kterému začínají dělat vrásky Íránci v Sýrii a nejradyji by tam s nimi začal bojovat až do posledního Syřana. K tomu ostatně může některé z nich i přemluvit. Evropa ovšem nebude mít zájem na eskalaci

konfliktu na Blízkém východě, který by se tak stával „bližší a bližší“ a vyráběl nám další uprchlické vlny.

Dohoda s Íránem je možná špatná, ale lepší s ním dojednat neumíme. Silou ho k ní dotlačit nelze. Současnou komfortní pozici by navíc Teherán nikdy neměl, kdyby nedostal darem válku v Íráku. Tam ho Západ zbavil jediného skutečného problému – Saddáma Husajna. Není náhodou, že těsně před oběšením Saddám nenadával nám, ale právě šítům a Íránu.

Proto se Evropané snaží dojednat dodatečný text, který by přinesl Trumpovi symbolické vítězství a splnění předvolebního slibu bez destrukce léta dojednávané dohody, zpomalil Izraelce a zachoval nám jedinou smlouvu, jaké jsme schopni dosáhnout. To je nejméně špatná ze špatných možností.

Pokud dohoda padne, což je téměř jisté, zbývají nám zbylé dvě alternativy. Válka, která by skončila nějakou dohodou, anebo dojednávání dohody velmi podobné té, kterou nyní bojíme. Vstupujeme do šedé zóny nejistot. Pohybujeme se v kruhu iránského labyrintu, který je na našich mapách posledních 2 500 let, a snažíme se nepotkat příšeru, která tam prý taky někde bydlí.

Existence celého lidstva skončí poměrně rychle jeho vlastní blbostí !!!

Mgr. Čestmír Barták

Hmmm, svatá pravda!!!

Pokaždé, když se Rusové podívají do Stalingradu, dnešního Volgogradu, tak musí vidět, že to bylo místo, kde došlo k obratu celé II. sv. války, ale především to bylo místo, kde byl ukončen plán na vyhlazení slovanské rasy z povrchu planety. Neustále se hovoří o židovském holocaustu, ale že Německo v Rusku provádělo holocaust mnohem větší, holocaust slovanské rasy, o tom se mlčí. A to je chyba. Po skončení války plánoval Berlín velkolepý plán “GENERALPLAN OST” na etnické vyčištění evropské části Ruska od slovanské rasy a vysídlení slovanských národů z Evropy za Ural, kde měli Slované jako otroci až do vyměření pracovat v dolech, ze kterých by Říše zdrojově zajišťovala budování projektu “Germania”.

Evropská část Ruska by byla zcela zbavena původního obyvatelstva, RUSOVÉ MĚLI SKONČIT V PLYNOVÝCH KOMORÁCH STEJNĚ JAKO ŽIDÉ a pozemky měly být rozděleny za odměnu německým vojákům a dosídlencům z Říše. Projekt Generalplan Ost měl být „mistrovským“ dílem realizačního týmu Reinharda Heydricha. Na jeho konečnou realizaci nedošlo jen díky obrovské oběti ruských obránců Stalingradu. Jenže už během německého tažení byly jednotlivé prvky Generalplan Ost realizovány na úrovni vyčišťování území od ruského obyvatelstva, na což dohlížel osobně právě Heydrich.

Etnické vyhlazování prováděly jednotky SS, které šly těsně za wehrmachtem ve druhém sledu a frontovou linií. Jenže ani wehrmacht nebyl bez viny, protože celé vesnice byly vypalovány a srovnávány se zemí, protože wehrmacht nechtěl za svými zády centra odporu Rusů.

Obsazované Rusko bylo pro německou armádu tak rozlehlé, že armáda neměla dostatek mužů, aby mohla za sebou nechávat okupační jednotky, které by dobyté vesnice a malá městečka mohly kontrolovat. Wehrmacht proto vesnice kompletně srovnával se zemí.

Dobře je to vidět na dobových filmových záběrech wehrmachtu hlavně z roku 1941. Proto bylo zastavení wehrmachtu před Moskvou a posléze u Stalingradu tak důležité. Bez vítězství Rusů u Stalingradu by dnes nebyla ani Česká republika, ani Slovensko, ani Polsko, a hlavně nebyly by naše slovanské národy. A ti, kteří takový osud nám chtěli dopustit, zrádci z Velké Británie, Francie a Itálie, dnes poučují Rusko o „demokracii“.

Znovu se opakují chyby slovanských národů. Znovu se dostávají pod křídla západu, který se pokusí slovanské národy zničit, přeformátovat, tentokrát ne válečně, ale migračně.

NĚMECKO OPĚT VELÍ SLOVANSKÝM ARMÁDÁM, ZNOVU SE SLOVANSKÉ NÁRODY STAVÍ PROTI RUSKU, KTERÉ ZACHRÁNILO NAŠE NÁRODY PŘED GENOCIDOU V RÁMCI PROGRAMU GENERALPLAN OST. I dnes zažíváme takový projekt, Generalplan Islam. Nasunování muslimských migrantů do Evropy, do společnosti, do školních tříd...

Opět nám Západ diktuje osud a úděl, a co je nejvíce hrozné, opět v tom údělu není budoucnost pro slovanské národy. Zrádci národa promítají našim dětem propagandistická videa o dobrotivých džihádístech v Čečně, našim dětem je vnucována inkluze s

dětmi Arabů. Média přináší programovací články o tom, že Islám je tolerantní.

Největším zabijákem národů je čas. Čas vede k zapomínání, národy zapomínají na procesy a události minulosti, a proto budou nuceny si je zopakovat. Jenže tentokrát už nemusí přijít na pomoc Stalin nebo obránci Stalingradu. Tentokrát slovanské národy mohou zaniknout v tichosti a dokonce – z vlastního rozhodnutí. Stačí se podívat na výsledky voleb, na Piráty, na nové generace mládeže, na Araby z Teplíc...

A odpověď na výše uvedený článek:

"JE TO HODNĚ ZABARVENÉ (do ruda), TU A TAM STRÍPKY PRAVDY, ALE ZAJÍMAVÉ JE TO PŘESTO !"

Ano, je to zajímavé a tu a tam jsou opravdu střípky pravdy, ale vcelku to je komunistická, proruská a prosovětská propaganda ! Proč ? Přirovnávat Holocaustu (Shoa), tedy vyvražďování Židů nacisty k vraždění civilních občanů Sovětského Svazu nacisty (speciálně jednotkami SS) je pravdivé pouze do určité míry. Vždycky je třeba se zeptat proč ? Předně, jak nacistické Německo, tak komunistický SSSR, nebyli signatáři Ženevské Konvence o válečných zajatcích a zacházení s civilním obyvatelstvem ! To předně ! Pak se můžeme zeptat, proč nacisté zacházeli "trochu jinak" se zajatci Spojenců, tedy britskými, americkými atd. Protože i Spojenci zacházeli "jinak" se zajatci německými ! At už to byly tyto mezinárodní dohody, anebo strach nacistů (a předzvěst Norimberského soudu), ale co se týče surového zacházení, vyhladovění a masových poprav, v tom si nacisté s bolševiky neměli co vyčítat ! Vzpomenme jen třeba na Katyn a povražděné polské důstojníky a zase třeba že z 90tisíce zajatých vojáků Wehrmachtu, kterých se vrátilo 1500 až v roce 1954-55 ! A další drzost toho přirovnání k Holocaustu ? Po válce byly nalezeny všechny písemné plány a doklady k tomuto zločinu, konkrétně sám US.generál Eisenhower při osvobozování nacistických koncentráků poručil všechno nafilmovat a zdokumentovat, jediné, čemu ani on nebránil, že při objevení těch hrůz souhlasil s tím, že američtí vojáci, kteří tam byli první, bez rozdílu postříleli všechny lágrové SS zbabělce, kteří "službu" v KC preferovali před frontou ! Ovšem na rozdíl od této smutné dokumentace nebyly NIKDY nalezeny žádné plány o vyhlazení Slovanů a specificky Rusů ! Tyto "tak zvané plány" vykfikovali nacisté, pokud na začátku války vítězili, ale to nebyli vojáci, ale Hitlerovi propagandisté - Goebels, Bormann a další nacisté ! Je pravda, že větší část Československa (tedy Slovenského Štátu a Protektorátu Bohemien und Mahren) "osvobodila" Rudá Armáda, kdežto americké jednotky generála Pattona byly zadrženy na tak zvané "Demarkační čáře", na které trvali Sověti. Přesto osvobození ČSR si tvrdě a krvavě zaplatily Čsl. Východní jednotka (na Dukle) a dále Rumuni, hnaní jako kanonenfutr proti už zlomenému Wehrmachtu. Když vypuklo v Praze květnové povstání, Praha volala o pomoc - KOHOKOLIV ! Američané nesměli (styčný důstojník Antonov řekl Pattonovi, že překročení demarkační čáry by bylo "nepřátelským" činem. Takže doopravdy JEDINOU pomocí našim lidem byly jednotky ROA (Russkaja Osvooboditel'naja Armia) - tedy Vlasovci ! Ti v Praze zabránili krveprolití od SS HitlerJugend jednotek- mladých fanatiků ale také naše revoluční velení si neuvědomilo to, že regulérní Wehrmacht (gen. Schoerner) chce jen hlavně ustoupit na západ, do amerického zajetí (viz to, o čem píše na začátku tohoto pojednání). Celé moje mládí, za "vlády socialismu", se oslavoval 9.květen 1945, jako naše osvobození ! Ovšem, Němci (nacisté) podepsali kapitulaci už 8.května 1945. , (myslím, že to byl jejich admirál Donitz) ale byl u toho i sovětský důstojník, takže dobře věděli, že je po válce (v Evropě). Přesto pospíchali od Berlína k Praze, aby si přidali další vítěznou perlu, ačkoliv Praha se osvobodila vlastní silou, právě s pomocí těch Vlasovců (plk. Bunjačenko). Proč je existence Vlasovců sporná, na to je třeba mnoho dalšího psaní o historii, která byla plodem svinské politiky Němců, ale i Sovětů !

Psáno 9.května 2018. Sven F. REHULKA - Miranda NSW

Princ Louis Windsor. Dostal jméno po Charlesově milovaném prastrýci, kterého zavraždila IRA

Johana Kudrnová

Vévoda a vévodkyně z Cambridge pojmenovali svého druhého syna Louis Arthur Charles. Bookmakeři přitom sázeli hlavně na Arthura nebo Alexandra. Volba ale nakonec padla na „Ludvíka“, který zaujímal v sázkových kancelářích až 10. místo. Rodiče se tak s největší pravděpodobností rozhodli prokázat úctu jednomu z nejdůležitějších příbuzných rodiny – od smrti strýce šestadevadesátiletého prince Philipa Louise Mountbattena

uplyne příští rok 40 let. Proč zaujímal v rodině výjimečné postavení?

Na jméno nejmladšího člena královské rodiny čekali Britové od pondělí. Bylo to tedy ještě o něco déle než v případě prince George a princezny Charlotte, jejichž jména byla oznámena již dva dny po narození. Buckinghamský palác si v případě narození potomků panovníka dává načas tradičně.

Jméno současného následníka trůnu prince Charlese bylo například v roce 1948 oznámeno až měsíc po narození, těsně před jeho křtinami. Výjimku z pravidla naopak představuje princ Harry. Rodiče dali na vědomí, že oficiálně ponese jméno Henry, ale známý bude jako Harry, již v den, kdy s princeznou Dianou opouštěl porodnici.

Vraťme se ale k Louisi Mountbattenovi, po kterém byl nyní syn Williama a Catherine pojmenován. Narodil se v roce 1900 německému princovi a vnučce královny Viktorie v sídle britské panovnice Frogmore. Za kmotra mu šel ruský car Mikuláš II. a s carskou rodinou si byl obzvláště blízký po celé svoje mládí. K sestřenicím, velkovévodkyni Marii, ho dokonce pojily romantické city. Její fotku měl na nočním stolku do konce života.

Od praporečka na bitevní lodi HMS Lion v roce 1916 to v průběhu života dotáhl až na velitele středomořské flotily, velitele spojeneckých sil za druhé světové války a v 50. letech na prvního námořního lorda admirality, tedy nejvyššího velitele Britského královského námořnictva.

Na konci druhé světové války byl přítomen japonské kapitulaci. Národu vycházejícího slunce se však už navždy stranil. V poslední vůli zakázal pozvat zástupce japonské diplomacie na svůj pohřeb. Nemohl totiž zapomenout na utrpení svých mužů za války způsobené Japonci.

Sloužil také jako poslední britský vicekrál Indie. Spolu s Clementem Attleem naplánoval rychlý odchod Britů ze země. Historici se shodují, že se tímto způsobem snažil zbavit odpovědnosti za propukající etnické nepokoje, které podle předpovědí eskalovaly až po odchodu Britů. V oblasti Paňdžábu poté padly etnickým čistkám za obět statisíce lidí.

Co se týče blízkého vztahu s Windsory, Louis Mountbatten byl přítomen při většině zásadních momentů z života rodiny. Byl to on, kdo v roce 1939 ponoukl svého synovce Philipa, aby se během návštěvy královské rodiny v Dartmouth College věnoval mladým princeznám. Budoucí královnu Alžbětu II. si Philip Mountbatten vzal po válce v roce 1947.

Louis se tak stal přirozeným kmotrem a mentorem jejich prvního syna Charlese. Brzy v něm dle svých vzpomínek rozpoznal sklony k nevázanosti stejně jako u jeho strýce Edwarda VII., se kterým si byl blízký v mládí. Mountbatten tak Charlese třeba dlouho podporoval v staromládenectví. Na konci 70. let se však již pokoušel prince z Walesu přesvědčit ke sňatku se svou vnučkou Amandou.

Nadějné plány překazila Louisova smrt. Bombu odpálila na jeho lodi poblíž irského pobřeží Irská republikánská armáda. Když zemřel, bylo mu 79 let. Vévoda a vévodkyně z Cambridge tento týden potvrdili, že volbou jména Louis pro svého nejmladšího syna chtějí vzdát nejbližšímu příteli prince Charlese čest.

Dodatek vydavatele.**Jak nám naše moudré "elity" určují, co je správné a vhodné**

Když Václav Havel běhal opilý v uniformě vojáka Hradní stráže po Hradě, bylo to roztomilé.....

Když se Miloš Zeman občas někde napije, hned je ochlasta (v tom lepším případě).....

Když Václav Havel jezdil s tou praštěnou kozatou hérečkou na Hradě na koloběžkách, bylo to umělecké pozdvižení Pražského Hradu

Když parta obdivovatelů Václava Havla strhne z Pražského Hradu Prezidentskou standartu, je to úžasně kultivované vyjádření názoru

Když Miloš Zeman nevyvší nad Pražským Hradem tibetskou vlajku, je to 'degradace' Pražského Hradu

Když Václav Havel chodil ošukávat komediantku v době, kdy mu umírala žena, tak to byl bohém.....

Když Miloš Zeman zajde někdy na vesnici s lidmi na skleničku, tak to je 'populistický ochlasta'.....

Když Václav Havel sympatizuje s praštěnou extrémisticky exhibicionistkou partou "děvek", které dělaly v pravoslavném kostele bordel, jsou to úžasné bojovnice za svobodu proti Putinovi

Když Miloš Zeman přeloží název - jak se sama pojmenovala tato extrémisticky - exhibicionistká parta "děvek", které dělaly v pravoslavném kostele bordel tedy konstatuje, že piča je pičou, tak je sprosták bez morálky..... (tedy .. v tomto případě ten název, který si ty extrémisticky exhibicionisticky děvky jako pojmenování sebe sama daly, je urážkou toho, čím bohové obdařili ženy.....)

Když měl Václav Havel zdravotní potíže, převážně zaviněné nevázaným chlastem a kouřením, byl to chudinka a držely se div ne noční viglie.....

Když je nemocný Miloš Zeman, může si za to sám, protože má nemožnou životosprávu..... zaslouží si to a měl by hlavně odstoupit .

Když Havel vyzýval k "humanitárnímu bombardování" států a lidí, do kterých mu nic nebylo, tleskali mu vestoje

Když navrhne Zeman cestu na mírové urovnání sporu, tak po něm plivou

K dopisu strany Labours na straně 16.

Sven Rehulka z Mirandy.

DOPORUČUJI PŘEČÍST CELÉ, AŽ DO KONCE !

Rozhodně nejsem přívrženec PM Turnbulla a celou tuto jeho akci považuji pouze za získání sympatií Australanů, ale na to už je pozdě !

Ten nekontrolovatelný příliv Číňanů a starých příslušníků jejich rodin začal po masakru na Tianamen Square, kdy plačící Bob Hawke všem čínským studentům v Austrálii udělil permanentní residenci a povolil jim přivést sem rodiče a prarodiče. Víte kolik z nich už tehdy bylo rudých agentů Číny (ČLR) ? Tehdy bylo řečeno, že ti studenti se o své rodiny musí finančně postarat (z čeho ?) a stejně to nikdy nebylo uvedeno do praxe, staří Číňani, kteří v Austrálii NIKDY nepracovali, začali dostávat jeden po druhém (jako výjimky) starobní podporu finančně slabých občanů, tedy to, čemu se v Austrálii říká "penze" a tuto podporu dostáváme ve věku 65 let i my, kteří-které jsme tady pracovali a platili daně - celý život ! Později na základě "multikulturalismu" se začalo s výstavbou etnických (čínských) housingů, starobinců a státem (či federálem) financovaných klubů. Public Libraries jsou plné čínských knih a her, anglické jsou pomalu ale jistě vytlačovány (Hurstville). Tady v Sydney byl vždycky Chinatown v City, ale další chinatowns vznikla v Chatswoodu, v Hurstville a jinde. Číňani jsou inteligentní pracovití, ale jejich loyality je u všech generací k Číně ! K Číně jakékoliv, at je tam režim komunistický, nacionální, kapitalistický, či imperiální. Díky zradě australských multikulturalistů, tu pomalu, ale jistě vzniká nová Čínská Provincie, zatím ještě zvaná Austrálie ! Jak dlouho ? Těžko říci. Jestli Číňany nepředběhne a nepřeválcuje agresivní, drzý Islam, pak by to ovšem bylo pro Austrálii "z bláta do louže", byl by to Kalifát !

Dopis z NSW

Vážení,

dělal jsem archeologii jako koníčka, dělal záchraně práce pro Akademii věd.

S kamarádem jsme byli dopisovatelé AV Archeologie, měli číslo 171 a 172, mohli do každého muzea v CSSR a depozitáře. Dělalí na vykopávkách v okolí Kadaně. Co se týče těch nálezů, před neandrtálci byli negritoes, 80-90 cm, kostry se nikdy nemohli najít, protože je zřejmě zpopelňovali.

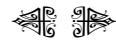
Jejich osud byl jako tady, Aboridžinci je údajně nejen zabíjeli – ale i snědli. Proto se udržely pověsti o trpaslících. Ještě si znovu tu knížku vypůjčím, a jestli máte možnost si ji vypůjčit, přečtete si ji. Podle římského historika z 3 století n.l, Germani byli Barbaři, neuměli zpracovat kovy, pěstovali jenom dobytek, mužský jenom chtěli bojovat, nic nedělali, o vše se staraly ženy a staří lidé. Neměli žádné osady, žili po lesích.

Ivan Červený

Zajímavosti. Víte,že....

...Svazijsko, mění název na Království eSvazini (v původním jazyce "eSwatini".Král Mswati III.měl odůvodnění: „Kdykoliv jezdíme do ciziny, při vyslovení názvu naší země si nás lidé pletou se Švýcarskem...“

....Český fotbal zasáhla tragédie. Ve věku čtyřiceti let zemřel Pavel Pergl, když si sám sáhl na život. Pergl, který během kariéry hrál například za pražskou Spartu a získal s ní dva mistrovské tituly, naposledy působil ve Velké Bíteši, klubu z divize D. Informaci o smrti hráče potvrdil Sport.cz sportovní manažer klubu Jiří Míka.

To bylo zase ráno;

8:00 - Postavil jsem dětem sněhuláka

8:10 - Okolojdoucí feministka začala křičet, že jsem šovinista, protože jsem nepostavil sněhulačku

8:30 - Postavil jsem ke sněhulákovi i sněhulačku

8:33 - Sousedka si začala stěžovat, že má sněhulačka odhalená prsa

8:40 - Homosexuální pár odnaproti se vyjádřil, že jsem měl postavit spíš dva sněhuláky

8:50 - Vegani přes ulici začali pokřikovat, že mrkev je jídlo a neměla by se používat jako ozdoba. Ještě, že to nejsou frutariani

9:04 - Byl jsem nazván rasistou, protože je sněhový pár bílý

9:05 - Soused muslim křičí, že by sněhulačka měla mít aspoň šátek

9:20 - Někdo volá policii, že by koště mohly děti použít jako zbraň

9:30 - Odvázejí mne na místní oddělení policie

10:20 - Ptají se, jestli nemám nějaké komplíce

11:00 - K odpovědnosti se přihlásil Islámský stát...

Mladí manželé se dohodnou, že si pořídí vlastního, krásného potomka. Vysadí antikoncepci, počítají plodné a neplodné dny, sledují bazální teplotu. Dva roky nic. Jdou tedy ke gynekologovi a svěří se mu se svým problémem. Ten se na ně podívá a řekne : " Chlapi, neblbněte !"

Dáma se v ordinaci ptá: „Pane doktore, co byste mi poradil na vrásky na krku?“ „No, myslím, že nejlepší bude rolák!“

Je máj, lásky čas, kolem dvojice v parku kvete spousta šeríků a on chce být romantikem: „Slečno, máte ráda bez?“ „Ano, ale musíte si dát pozor!“

Leží nahá žena v posteli. Přijde domů manžel a ptá se: „Proč tu ležíš nahá?“ Manželka odpoví: „Nemám co na sebe!“ Muž otevře skříň a počítá: „Jedny šaty, druhé, třetí, ahoj Karle, čtvrté...“

Lékař: „Sestro, pacient má nehmotný puls, podejte mi defrb, defribli, debifli...“

Sestra: „Co mám podat?“

Lékař: „Ále, už nic.“

„Holka, ty jsi hotový anděl.“ „Ty lichotníku... Proč?“ „Taky žádný tělo!“

Přijde chlapík k lékaři s mohutně nateklou tváří. „Vosa?“ „Ano.“ „Bodla?“ „Nestačila, brácha ji vzal lopatou.“

Recept číslo 491**Špekové knedlíky**

podle michelinského mistra Karla Baumgartnera z restaurace Schöneck

Suroviny na 8 knedlíků:

500 g bílého (lehce tvrdého) pečiva, 3 najemno nakrájené šalotky, 100 g jihotyrolského špeku na kostičky, 1 klobáska (nejlépe Kaminwurze) na kostičky, 1 pórek, 4 vejce, 40 g mouky, 100 ml mléka, 1 polévková lžice najemno nakrájené petrželky, 1 polévková lžice najemno nakrájené pažitky, sůl, pepř a olivový olej

Postup:

Pečivo nakrájíme na kostičky, stejně jako pórek, pažitku a petržel. K pečivu přidáme mouku a mléko. Pórek a cibulku začneme dusit na oleji. Poté přidáme do těsta s pažitkou a petrželí. Přidáme také vajíčka a vytvoříme těsto, které se nechá 15 minut uležet. Z něj pak vytvoříme knedlíky, které vaříme 20 minut v osolené vodě.

fluoroquinolone, FQ

Za žádných okolností neberte antibiotika, kde je účinná látka z rodiny fluorochinolonů (angl. fluoroquinolone, FQ), u nás např. komerční název Ciplox. Je to látka, která z kompletně zdravého mladého člověka udělá často po jednom balení doživotního invalidu, zákeřnost je v tom, že má kumulativní efekt, takže například doktor předepíše jednou, například na infekci močového měchýře, a vše je bez problémů. Za rok napíše znovu, během léčby také vše bez problémů, a za pár dní, týdnů nebo měsíců po ukončení léčby nastoupí permanentní problémy a časem trvalá invalidita, otrava

fluorochinolonem má podobné projevy jako autoimunitní onemocnění, takže se tak často diagnostikuje.

FQ je syntetické chemoterapeutikum, které blokuje DNA, takže se buňky nemohou rozmnožovat. Jak může syntetické terapeutikum poznat škodlivé bakterie od buněk těla? Správně, nijak. Poškozuje všechny buňky, a jakmile expozice přesáhne určitou hranici (u každého je hranice jiná), nastupuje trvalé nevrátelné poškození

zdraví, tělo se začne doslova rozpadat. Je zdokumentováno, že FQ doslova rozežrál šlachy a chrupavky v kloubech, a ty se neobnovují.

Příbalové letáky těchto léků mají dlouhý seznam vážných vedlejších účinků včetně věcí jako slepota, co se z něj nedozvíte je to, že na rozdíl od většiny jiných léků,

kde vedlejší účinky odezní, jsou tyto PERMANENTNÍ A NEVRATNÉ, protože jsou způsobeny neschopností buněk se dělit a obnovovat, FQ poškozuje DNA.

Dnes žijeme v době, kdy vám doktor může lehce na banální infekci, nebo jen na podezření na infekci, napsat „lék“, jehož 6 gramů (týdenní kúra) může udělat z kompletně zdravého člověka invalidu, upoutaného na lůžko. Ale FQ poškozuje každého, je to čistý jed, otázka je jen zda má dotyčný štěstí a nepřekročil

kritickou hranici koncentrace. A o tomto konkrétním nebezpečí nejsou v češtině ABSOLUTNĚ ŽÁDNÉ INFORMACE. Jelikož účinná látka se jmenuje ciprofloxin, oběti se nazývají „flox victims“ a stav permanentní otravy jako „floxed“. Infa v angličtině je spousta, včetně spousty hororových příběhů (google bez problémů přeloží):

<https://floxiehope.com/2013/07/10/warning-signs-of-fluoroquinolone-toxicity/>

(<https://floxiehope.com/2013/07/10/warning-signs-of-fluoroquinolone-toxicity/>)

<http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2012/10/20/fluoroquinolones-side-effects.aspx>

(<http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2012/10/20/fluoroquinolones-side-effects.aspx>)

[http://www.survivingcipro.com/\(http://www.survivingcipro.com/\)](http://www.survivingcipro.com/(http://www.survivingcipro.com/))

[http://www.ciproispoison.com/\(http://www.ciproispoison.com/\)](http://www.ciproispoison.com/(http://www.ciproispoison.com/))

Krátce: NIKDY A ZA ŽÁDNÝCH OKOLNOSTÍ

NEBERTE ANTIBIOTIKA (CHEMOTERAPEUTIKA) Z

RODINY FLUOROCHINOLONŮ.

Komerční názvy léků např. Cipro, Levaquin, Avelox, Ciplox, ale to určitě nejsou všechny.

<https://fqresearch.org/list-of-quinolones-and-fluoroquinolone-drugs/>

Vědci sestrojili unikátní vyhledávač mobilů. Telefon najde, i kdyby byl odpojený od sítě operátora

Zařízení, které dokáže vyhledat kohokoliv, kdo má u sebe mobilní telefon – byl i jen částečně funkční. Přesně takový přístroj si nechali patentovat ostravští vědci, kteří věří, že o jejich systém budou mít zájem nejen záchranáři.

O unikátní systém už podle zjištění České televize projevili zájem policisté. Ti by s ním podle redaktorky Denisy Kotkové chtěli pátrat po pohřešovaných i zločincích.

Technologie by pomohla také záchranářům – umožňuje dohledat osoby například při závalu zeminou nebo

zemětřesení. Stojí za ní výzkumný tým z Vysoké školy Báňské – technické univerzity Ostrava (VŠB-TUO).

„Metoda a zařízení umožňují narušit bezdrátovou komunikaci mobilního telefonu hledané osoby a všech ostatních osob v prohledávané oblasti se sítí mobilního operátora. Pomocí vynucené komunikace s mobilním telefonem lze dohledat konkrétní hledanou osobu, a to na několikanásobně větší vzdálenost, než je tomu u stávajících řešení,“ uvedli ostravští odborníci.

Na myslí mají v tomto případě například systém Recco hojně využívaný lyžaři. Jeho základ tvoří pasivní rádiový senzor s velmi omezeným dosahem, umístěný přímo od výrobce v oblečení.

Technologie vyvinutá v Ostravě podle vědců funguje i v případech, při kterých dojde k přerušení či výpadku spojení mezi mobilním telefonem a sítí mobilního operátora. Hodí se tak například při hledání osob pod lavinou nebo v podzemních či jeskynních prostorách. Využití ji lze rovněž v případech poruchy základnových stanic mobilních operátorů.

Mobilní telefon může být navíc i poškozený, ale dokud funguje jeho vysokofrekvenční část, je možné mobil za pomoci nové zaměřovací metody lokalizovat. Technologie dokonce podle vědců dovolí prozvonit telefon, a zpřesnit tak jeho polohu nebo umožní přímo komunikovat s hledanou osobou, a to i v případě, kdy vůbec nefunguje mobilní síť.

Experti: Přístroj je plně funkční, hledáme výrobce

Zaměřovač se skládá ze softwarové části a vysokofrekvenční zaměřovací části. Pro lokalizaci mobilu ze vzduchu lze využít i dron. Celé zařízení je mobilní a dá se využít i v těžko přístupném terénu. „Vyvinutý model zaměřovače je plně funkční a byl již několikrát otestován,“ uvedli zástupci výzkumné skupiny Martina Tomise.

Vědci nyní pro vývoj sériového produktu a zahájení jeho výroby hledají obchodního partnera. Patentovaný systém podle nich najde využití zejména u složek integrovaného záchranného systému či u bezpečnostních složek.

Cena za zařízení by se mohla pohybovat v řádech milionů korun. Dosud však neexistuje legislativa, která by umožnila takový přístroj využívat. O její schválení podle zjištění České televize čeští vědci teprve usilují.

Test potvrdil, že v téměř všech balených nápojích jsou mikroplasty. Kde se berou, není jasné

Britští novináři z organizace Orb Media se rozhodli v nezávislém testu prozkoumat, jestli se v běžných nápojích nenacházejí mikroskopické částice plastů.

Jednalo se zatím o jeden z největších takových průzkumů – vědci zkoumali asi 250 lahví z devíti různých zemí.

Našli v nich průměrně 10 plastických částic na jeden litr, každá byla větší, než je šířka lidského vlasu. Testy proběhly na State University of New York ve Fredonii.

„Plasty jsme nacházeli v jedné lahvi za druhou,“ uvedla profesorka chemie Sherri Masonová, která se na výzkumu podílela, pro stanici BBC. „Nechceme ukazovat prstem na jednotlivé značky, ukazuje se, že plasty jsou všude; jsou v naší společnosti natolik všudypřítomné a dostávají se i do vody – a všechny toto věci konzumujeme.“

V současné době neexistují žádné tvrdé důkazy, že by konzumace malých kousků plastu nějak škodila, ale podle autorů práce jsou důležité potenciální dopady tohoto jevu. Ani množství plastů není alarmující: „Není to katastrofické, ale ty údaje vyvolávají znepokojení.“

Největším problémem však nejsou plastové lahve v Evropě nebo jiných bohatých zemích – tam se dají pokládat za luxus, který se dá snadno nahradit vodou z vodovodní sítě. Nutností k přežití jsou však v řadě rozvojových zemí, kde je kohoutková voda příliš znečištěná, aby se dala pít bez zdravotních dopadů.

Plasty jsou všude

Tuny rozdrčených plastů

Odkaz Tříděné plasty se kupí ve sběrných dvorech, do Číny už se vyvážet nemohou

Na výskyt mikroskopických částic upozorňuje v poslední době stále více studií i expertů. Loni je vědci našli v kohoutkové vodě, v mořských rybách, pivu či v mořské soli. Protože jde o poměrně nový fenomén, řada těchto výzkumů není úplně dokonalá, například výzkum o mikroplastech v pivu byl metodologicky nepodařený.

Proto chtěli vědci tentokrát provést studii co nejdokonaleji a nejpřesněji. Nakoupili si výrobky 11 globálních i lokálních značek v zemích, kde je konzumace balené vody velmi rozšířená. Jednalo se o tyto značky:

Aquafina
Dasani
Evian
Nestle Pure Life
San Pellegrino
Aqua (Indonésie)
Bisleri (Indie)
Epura (Mexiko)
Gerolsteiner (Německo)
Minalba (Brazílie)
Wahaha (Čína)

Aby se vyhnuli podezření, že vzorky byly nějak ovlivněné, byly jejich nákup i cesta do laboratoře sledovány kamerami. Pak bylo do každé lahve vloženo speciální barvivo, které je speciálně určené k odhalování plastových částic v mořské vodě. To přilne k plastu a způsobí, že jeho částičky pod určitými vlnovými délkami světla svítí.

Ve studii přitom vědci byli schopni najít a popsat jen částičky velké asi na šířku lidského vlasu (tedy 100 mikronů). Ty větší z částic, s nimiž se dalo manipulovat, pak vědci v laboratořích analyzovali; díky tomu se dozvěděli, o jaký druh plastu by se mohlo jednat.

Kromě těchto velkých částic bylo ve vodě i obrovské množství částic menších, tedy o velikosti pod 100 mikronů – těch bylo průměrně 314 na litr nápoje. Jejich složení vědci neanalyzovali, ale předpokládají, že se také jednalo o plast, jde o nejpravděpodobnější vysvětlení. Barvivo se totiž sice dokáže vázat i na jiné látky, než je plast, ale jejich výskyt v nápojích je krajně nepravděpodobný – jedná se například o řasy nebo skořápky mořských bezobratlých.

Tato práce neprošla standardním recenzním řízením, nebyla totiž určená pro klasický odborný časopis, ale pro veřejnost. BBC proto oslovila experty, aby se pro ni k tématu vyjádřili. Oba oslovení vědci souhlasili s tím, že metodika i výsledky jsou relevantní.

Kde se bere plast v nápojích?

Plast na skládce

Odkaz V české vodě jsou zřejmě mikroplasty. Při průzkumu je našli ve všech vzorcích

To, kde se plast v nápojích bere, je asi nejdůležitější otázka, která z výzkumu vyplývá. Nejvíce byl v nápojích obsažen polypropylen, tedy plast, který se používá především na víčka – existuje tedy podezření, že by se do lahví mohl uvolňovat například při otevírání.

Zajímavé také bylo, jak byly výsledky různorodé: jen v 17 lahvích z 259 nebyly nalezeny žádné plasty, vědci ale objevili značné rozdíly i uvnitř jednotlivých značek.

Firmy, jejichž značky mikroplasty obsahovaly, na studii pro BBC reagovaly tím, že ve většině už několik let po mikroplastech ve svých výrobcích pátrají, ale zatím nenacházejí velké problémy. CT

Češi vyvinuli s Američany metodu, která ničí rakovinu

Tým složený z českých a amerických vědců našel novou metodu, jak bojovat s rakovinou. Spočívá v tom, že se rakovinným buňkám odebere aminokyselina glutamin, která jim slouží jako palivo. Výsledky jsou tak slibné, že další výzkum podpořil zahraniční investor částkou zhruba 800 milionů korun. Na výzkumu se podílí Ústav organické chemie a biochemie (ÚOCHB) Akademie věd ČR a Univerzita Johnse Hopkinse v Baltimoru v USA. Klinické testy mají začít příští rok.

Rakovinné bujení spočívá v nekontrolovaném dělení buněk. Jednou z cest, jak ho zastavit, je zablokovat rakovinným buňkám přístup k důležitým živinám. Nově objevený postup zamezuje přísunu dusíku, jehož zdrojem je hlavně aminokyselina glutamin. Když se do těla dopraví látka, které jsou glutaminu podobné, jeho metabolismus se zablokuje. Nevýhodou je ale to, že glutamin je zdrojem dusíku i pro zdravé buňky. Vědci však zjistili, že tuto nesnáž lze překonat.

"Naše nové látky, pro-léčiva antimetabolitů glutaminu, tato omezení obcházejí tím, že k jejich účinku je nejdříve nutná jejich aktivace. K té přitom dochází především v rakovinných buňkách. Ve zdravé tkáni tyto látky zůstávají z větší části pouze v neaktivní, a tudíž netoxické podobě," vysvětlil Pavel Majer z ÚOCHB.

Mechanismus účinku vědci vyzkoušeli na různých nádorech u myši. Provedli také metabolické studie u vyšších savců, protože metabolismus hlodavců se od toho lidského velmi liší. Podle Majera účinky látek zkoumali vědci hlavně na prasatech. Objevené látky fungují nejlépe v kombinaci s

imunoterapií. Je to proto, že zhoubné buňky, které začnou metabolicky strádat, jsou mnohem citlivější na protilátky.

Základem možného budoucího léčiva se stala přírodní látka, izolovaná z peruánské hlíny, přesněji řečeno z půdních bakterií. "Když jsem poprvé viděl její strukturu, myslel jsem, že je tam nějaká chyba," sdělil Majer. Řekl, že molekula obsahuje funkční skupinu, která je známá z explozivních reakcí. Vědce překvapilo, že takovou látku mohou vyrobit přírodní organismy. Zároveň však byla v přírodě velmi stálá. První klinické testy s touto přírodní látkou se uskutečnily už dříve a ukázaly sice vysokou účinnost, ale také nebezpečnou toxicitu. "U většiny pacientů skutečně došlo k ústupu nádoru, ale během týdne i k závažnému poškození zažívacího ústrojí," vysvětlil Majer. Proto vědci pracovali na její modifikaci tak, aby organismu neškodila.

Vývoj a testování bude mít na starosti firma Dracen Pharmaceuticals, která vznikla právě za tímto účelem. Svůj podíl v ní má i společnost i&i Prague, která vznikla loni při ÚOCHB jako inkubátor pro slibné vědecké projekty. Dracen Pharmaceuticals získala od zahraničního investora 40 milionů dolarů, což je přibližně 800 milionů korun. Klinické testy u prvních pacientů mají začít příští rok a potrvají pět až osm let. Podle ředitele i&i Prague Jaromíra Zahradky může zisk pro českou stranu v případě úspěchu dosáhnout i stovek milionů korun. CTK

Případ zveřejněné fotky zloděje kol aneb Proč stát vlastně nevěří státu?

JUDr. Petr Kolman

Jako právníkovi i občanovi mi dlouho nejde do hlavy, proč stát (resp. správní orgány) může v Česku podávat kasační stížnosti. Nevěří snad náš stát státu? Pokusím se věc vysvětlit od Adama. Nejprve – co je to vlastně zmíněná kasační stížnost?

Jde o tzv. mimořádný opravný prostředek používaný ve správním soudnictví. Lidově napsáno, pakliže nejste v mimořádných případech spokojeni s rozsudkem krajského správního soudu, můžete podat proti tomuto vadnému rozhodnutí citovanou „kasačku“. O kasačních stížnostech následně rozhoduje Nejvyšší správní soud v Brně.

Kterak jsem již předznamenal výše, za problematické pokládám, že tento právní instrument může využívat i stát a jeho orgány (např. ministerstvo financí). Skutečnost, že ho mohou používat fyzické a právnické osoby, které ve správním soudnictví „soupeří“ se státem, respektive se brání jeho mnohdy podivným rozhodnutím, pokládám naopak za správné. Problematicčnost věci si ukažme na konkrétním nedávném případě.

Zloděj nedal souhlas

Pražskému obchodníkovi odcizila před šesti lety jedna fyzická osoba (dříve by se politicky nekorektně řeklo asi zloděj, či dokonce darebák) elektrokolono v ceně nezanedbatelných padesáti tisíc korun českých. Od té doby vandroval zmíněný obchodník po soudech.

Jádrem případu bylo, že si okradený podnikatel se souhlasem státní správy – konkrétně Úřadu pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ) – instaloval do své prodejny kamery. A díky nim si celou krádež (samozřejmě včetně pachatele) dostatečně natočil. Světe div se, po několika dnech měl obchodník elektrokolono zpět, a to díky tomu, že uvedené záběry zveřejnil na sociálních sítích.

V čem byl problém? Pachatel, který mu ukradl bicykl za 50 tisíc korun, mu totiž nedal ke zveřejnění své fotografie souhlas. Diskutabilní sankci (pokutu 5000 korun plus náklady řízení) udělil obchodníkovi citovaný ÚOOÚ.

Stát nevěří státu

Poté následoval zajímavý právní vývoj. Pražský podnikatel zažaloval ÚOOÚ u Městského soudu v Praze a – světe, znovu div se – vyhrál. Peněžitý trest mu byl soudem zrušen.

Nicméně vše pokračovalo, proti zrušujícímu soudnímu verdiktu podali ochránci dat z ÚOOÚ mimořádný opravný prostředek v rámci správního soudnictví – tedy kasační stížnost. Ano, tu, která je hlavním stavebním kamenem předloženého článku.

Okradený podnikatel měl podle názoru citovaného ústředního úřadu předat záběry pouze české policii a ponechat na jejím uvážení, zda by bylo vhodné, spravedlivé a účelné záběry z kamer publikovat. Nejvyšší správní soud, jako soud rozhodující o kasační stížnosti, se s tímto právním názorem ztotožnil a ÚOOÚ vyhověl.

Pro podnikatele to mělo nemilé důsledky – pokuta za jeho detektivní aktivitu tak opět nabyla platnosti.

Ústavní soud odmítl stížnost

Zde snad čtenáře možná už také napadá klíčová otázka: Proč mohou státní orgány podávat kasační stížnosti? Stát de facto nevěří státu (respektive „svým“ veřejným, nikoliv soukromým soudům)?

Nicméně ještě na skok zpátky k naší bicyklové kauze. Před pár týdny rozhodl ve věci Ústavní soud, kam se rozněvaný, avšak vytrvalý podnikatel poté obrátil. Jak to v Brně dopadlo?

Ústavní soud ČR rozhodl, že se případem nebude zabývat. A zmíněnou stížnost odmítl. Stručně napsáno Ústavní soud se de facto ztotožnil s názorem Nejvyššího správního soudu, že živnostník měl souhlas pouze a jen s pořizováním záznamu kvůli ochraně majetku, ale ne již k další publikaci, v našem případě na sociálních sítích.

Předestřený případ ve mně jako v občanovi budí rozpaky.

Zveřejnit záběr se vyplatilo

Výkladem dnešního českého pozitivního práva dojdeme skutečně k závěru, že záznamy z kamerového systému je při hledání pachatelů krádeží možné předat jen Policii ČR. Publikovat je například na sociálních sítích či nástěnce v supermarketu opravdu nyní nelze.

Připomeňme skutečnost, že policisté ukradené elektrokolono vypátrali po třech dnech, a to paradoxně též údajně díky snímku „protiprávně“ zveřejněnému na Facebooku.

Přirozeně, něco jiného by bylo, kdyby zmíněný podnikatel záznam schválně poupravil a třeba by perfidně z krádeže obvinil například konkurenci či svou bývalou ženu.

Nepochybně žádný podnikatel by si též nezasloužil zastání, kdyby na weby či sociální síť bezdůvodně umisťoval fotky z kamerových systémů, a narušoval tím soukromí svých zákazníků. Nicméně o to ve zmíněném případě rovněž nešlo.

Aplikující orgán – tedy ÚOOÚ – měl dle mého názoru intenzivněji využít institutu správního uvážení a neudělit zde vzhledem k okolnostem a charakteru případu pokutu žádnou. A hlavně se velice divím, že zde podával citovanou kasační stížnost, tedy že se hned na počátku nepodvolil autoritativnímu rozhodnutí Městského soudu.

Obecnější závěr

Mám za to, že správní úřady by v budoucnosti (jak říkají právníci de lege ferenda) neměly mít právo podávat kasační stížnosti. Tedy že by ze zákona nesměly vyjadřovat nesouhlas s rozhodnutími veřejných správních soudů.

Nota bene soudní řízení se v ČR (ale to platí i pro ostatní státy EU) vleče již tak dlouhá léta, proto si myslím, že alespoň tento zákaz by mohl částečně „odbřemenit“ české soudy a napomoci tak k vyšší efektivnosti a rychlosti soudního řízení.

Douška na úplný závěr – autor si je přirozeně vědom, že se nejedná o jediný problém české justice.

„Chyba toho černocho?“ A co jako? Trenér se žádného rasismu nedopustil

Jiří X. Doležal Reflex

Český fotbal nesleduji, skandál kolem výroku trenéra Zlína Vlastimila Petržely však dolehl i ke mně. A já se nestačím divit. To už jsme opravdu z té politické korektnosti tak zblblí? To už začínají nesmyslné kampaně jako #metoo i ve fotbale? A mám někoho označit za rasistu, když mě označí za semitu?

Stalo se cosi hrůzného, co vyžaduje zásah nejméně ombudsmanky a autonomních soudruhů ze squatu Klinika. Jako komentář k fotbalovému zápasu padla z úst zlínského fotbalového trenéra Petržely tak hrůzná rasistická hláška, že by ho měli za trest natřít dehtem a peřím a následně pro výstrahu pověsit za koule do průvanu.

Bojovníci proti rasismu jsou pohoršení, fotbalisté na sociálních sítích vyjadřují své hluboké znepokojení nad trenérovou opovázlivostí a celé to vypadá, že bude trenér totálně profesně zlikvidován. Nejsem sice fotbalista, ale přesto si k tématu dovolím přisadit: Lidé a hlavně fotbalisté – neblbněte!

Mnoho povyku pro nic

V nedělním pozápasovém rozhovoru se zlínský trenér dopustil zásadní opovázlivosti: Zlín hrál proti Plzni a prohrál – valašský klub dostal jednu branku, takže výsledek byl 0:1 pro Plzeň.

A trenér gól, který jeho klub inkasoval, okomentoval slovy, že za něj mohla „hrubá chyba toho černocho“. Tím černochem myslel konzského stopera Jonathana Bijimíneho, který jak už u Konzanů bývá časté, je černé pleti. A v tu chvíli se strhl takový povyk, jako by pana Bijimíneho trenér snědl.

Pohoršení fotbalisté

Ječet začali sami fotbalisté. Jak referuje iSport.cz, fotbalista Ibrahim Traoré z Pobřeží slonoviny, kterého Petržela ve Zlíně trénuje, sdílel výrok na Instagramu s komentářem „v Česku je normální takhle mluvit“ a hashtagy „rovnost“ a „stop rasismu“.

Další fotbalista Joel Kayamba z Toga se naštvál ještě víc. Na sociální síti publikoval post: „Trenér, který ani neví, jak bránit, to svádí na černocho. Já jsem tmavé pleti a jsem na to hrdý. Český fotbal nikdy nebude na nejvyšší úrovni, pokud tu bude tenhle král blbosti a rasismu. Jak může vůbec trénovat profesionální tým? Miluju Česko a bělochy, ale musí existovat vzájemný respekt. Přestaňte do fotbalu zavádět rasistické řeči.“

K tomuto slušňáckému postu připsal francouzsky „fils de pute en cule“, což znamená zkurvysyn. Vše nasvědčuje tomu, že myslel trenéra Petrželu.

Co znamená slovo černocho

Nevím, kdo trenérův výrok zahraničním protestujícím fotbalistům překládal, ale jejich rozhořčení absolutně nechápu. Slova „černocho“ a „bělocho“ označují lidi černé a bílé pleti a není v nich pranic urážlivého.

Naše multietnická redakce je dobrým příkladem. Kolega Marek Gregor, kulturní redaktor, měl za ženu Američanku černé pleti. A s ní dvě děti, dnes už pubertáky. Když za ním do redakce někdy přijdou, zcela běžně jim říká „černoši“. A řada mých známých tmavé pleti zase naopak mluví o českých občanech jako o běloších.

Oba ty termíny jsou naprosto emočně neutrální, není na nich nic urážlivého, jsou součástí spisovné češtiny a pohoršit mohou jen dva typy lidí: cizince, kteří slovu černocho nerozumějí a někdo jim ho blbě přeložil, nebo profesionální benecacatisty (termín benecacatismus je odvozen od latinského bene cacas, což politicky korektně přeloženo znamená „dobré vyměšování“, pozn. aut.), které pohorší kvůli svému rasismu i označení černá káva či černé uhlí.

Zlínský trenér se prostě žádného rasistického výroku nedopustil a dělat ze slůvka černocho rasismus je stejný nesmysl, jako kdybych protestoval proti tomu, že mne někdo označí za bělocha – semitu. Boj proti rasismu je jistě oprávněný, v žádném případě by však neměl sloužit jako klacek, jako všudypřítomná buzerace, která nad námi visí jako meč na niti a kvůli které se musíme bát nazvat věci pravými jmény. Lidé černé pleti z Afriky a Ameriky prostě jsou černoši, stejně jako lidé světlé pleti z Evropy a Ameriky jsou běloši. A není na tom rasismu ani za mák. Takže celý „rasistický“ příběh ze Zlína je úplný konstrukt a nesmysl.

Kvůli pesticidům z zmizela třetina některých druhů ptáků. „Situace je katastrofální,“ tvrdí vědci

Máte pocit, že v přírodě slyšíte propěvování a štěbetání ptáků stále méně? Není to jen váš dojem. Populace ptáků totiž rapidně klesá – například na francouzském venkově se jejich počet za posledních patnáct let snížil o třetinu, v některých případech to jsou dokonce dvě třetiny. Podle výzkumů je důvodem rozsáhlého vymírání nedostatek hmyzu, kterým se ptáci živí. Vědci tak přináší další důkaz o tom, jak moc konání člověka ničí přírodu kolem nás.

„Situace je katastrofální,“ popisuje kritickou situaci Benoit Fontaine – biolog a spoluautor jedné ze studií, které na systematický úhyn ptáků upozorňují. „Z naší krajiny se stává skutečná poušť,“ uvádí ve zprávě vydané Národním centrem pro vědecký výzkum.

Třetinový úbytek vědci vyzorovali u druhů, jako je pěnice hnědokřídla, strnad zahradní nebo skřivan polní. Populace stěhovavých zpěvních ptáků se však snížila dokonce o 70 procent.

Za neúprosným úhynem ptáků, který se podle vědců „blíží ekologické katastrofě“, stojí intenzivní používání pesticidů, především na polích s pšenicí nebo kukuřicí. Problémem přitom není otrava ptáků, ale nedostatek potravy, kterým se hmyz živí. S úbytkem hmyzu pak z přírody mizí i ptáci.

Úbytek hmyzu však není jen problém Francie, ale celé Evropy. Podle nedávné studie se počet létajícího hmyzu snížil až o 80 procent. „Dokud situace ještě není nezvratná, všichni aktéři zemědělského sektoru musí společně pracovat na změně svých postupů,“ říká podle britského deníku The Guardian Fontaine. Info.cz

Vydavatel - *A v Austrálii je to ještě horší, díky odlesňování a podivným lesním praktikám. Mizí nejen ptáci, ale i hmyz, a díky tomu i ostatní havěť co hmyz jí.*

DIRECTORY pro předplatitele, min. 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

Wisteria Place cafe,
 156 Megalong Street, Leura
 Te., 0421 335 835
 Otevřeno: **ve čtvrtek v pátek a v sobotu**
 od 17.00 do 21.00

**Restaurace "Boutique B Brasserie"
 skončila**

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a slovenská jídla, škoda, že u nás neinzervují.
Sydney

Blue Danube v Country Clubu, Kemps Creek (Pa-Ne)
Bazaar v St. Leonards, obědy, každý den
Tommy's beer cafe v Glebe Points Rd., Glebe
Bohemian Restaurant v Narallen (Stř.- Ned)

Melbourne
 Sokol, 497 Queensberry St, (1x měsíčně)
Gold Coast
 Prague (nevím kde je)
Brisbane

Ceskoslovenský klub (jen v pátek, občas i v neděli)

DENTIST

Dr. Goran Pechanats.

100 Redfern St., Redfern (02)9698 1273
 check-up +2 x-rays+ cleaning \$150.00
 full porcelain crown \$1100
 We accept vouchers from dental hospital
 09/13/16

Služby nejen pro studenty

NAATI akreditovaná prekladatelka/tlumočnicka z a do Slovensciny. Preklady s pečiatkou, akceptovane na kazdom urade. Legalny business zalozeny v Australii. Dobre ceny. Kontakt: denisa.rinak@gmail.com
 Tel.: +61 459 470 424
 05/03/2017

Education, Immigration & Travel Consultancy

Od roku 1993 nabízíme služby spojené s vyřízením studentského vísa a vyberem spravne školy. V Sydney provozujeme největší česko-slovenské studentské centrum. Jste turisté či studentí a máte zájem o prodloužení pobytu v Austrálii? Naši studenti mají **zdarma** k dispozici vízové konzultace, design studia a zadosť o studentská vísa, wifi, multimediální počítače, kopírování, tisknutí atd. **Zklamal Vás přístup jiných agentur?** Chcete si být jisti s prodloužením Vašeho studentského vísa?

Nemůžete najít školu, která Vám vyhovuje? Chcete zdarma využívat našich služeb?

Nabízíme nejširší výběr jazykových, odborných škol a univerzit po celé Austrálii a to za bezkonkurenční ceny!

Nabízíme reálnou pomoc s nalezením práce a ubytováním. Jako jediná česko-slovenská agentura v Sydney nabízíme LEGALNI imigrační poradenství.

Číslo imigrační licence: 0208424 Český mluvčí, 0741913 Slovensky hovoriaci, 1277981 Polsky mluvčí Kontakt: Marek, Peter nebo Michal, sydney@australiaonline.eu

AUSTRALIA ON LINE TRAVEL

Nabízi bezkonkurenčne nejlevnejši cestovní produkty po Australii, Novem Zealandu, Asijskopacifické oblasti (Fiji ...), ale také letenky do všech destinací světa včetně Česka a Slovenské republiky. Travel agency licence: 2TA07248, Kontakt: Stanka nebo Lenka, travel@australiaonline.eu

Navštivte naši kancelář **AustraliaOnline / Australiaonline Travel**

Suite 301, 39 Liverpool Street, NSW 2000
 Contact:

Education section: 02 – 9003 0455
 Immigration section: 02 – 9003 0466
 Travel section: 02 – 9003 0456

www.australiaonline.eu
www.facebook.com/AustraliaOnlineAustralia
 01/13/18

Study. Work. Travel.

Information Planet je již na trhu 22 let. Máme 7000 studentů ročně, 200 zaměstnanců, 48 kancelářů v Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Kanadě.

Nabízíme: Zdarma k dispozici naše studentská centra v Austrálii kde jsou Český a Slovenský mluvící zaměstnanci

Komplexní služby: Pomoc s prací, Imigrační služby přes registrované imigrační agenty, Vlastní ubytování za zvýhodněné ceny Cestovní kanceláře, Akce a školení a ostatní služby Mame 5 kancelářů v Austrálii : www.informationplanet.com.au
 Sydney Centrum: Level 3/484 Kent st, Sydney 2000 kontakt: +61 2 9283 6161

Víza a školy: Veronika Badurová, Olga Romanová email: europe@informationplanet.com.au
 Sydney Manly: 41A The Corso, Manly 2095 , kontakt: +61 2 9977 0499

Melbourne: Suite 102, 365 Little Collins Street ,Melbourne, 3000, + 61 3 9939 9400
 Brisbane: Level 2, 226 Albert Street , 4000 Brisbane, kontakt : +61 7 3003 1134
 Perth: Level 4, 23 Barrack Street, Perth - Perth, 6000, kontakt: +61 8 9221 8022

Naše kanceláře v Evropě :
 Praha a Brno - www.informationplanet.cz , email: info@informationplanet.cz ,kontakt +420 222 524 035
 Bratislava , Presov a Košice www.informationplanet.sk email: info@informationplanet.sk , tel. +421 911383138
 25/11/18

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
 Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
<http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au>

Principal: Kateřina Lrabalestier, : 0417 683 400
Česká škola v Perthu

Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands, (08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
 Principál: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279 ; 0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová
 V Sokole vedení: **Zuzana Vasitch** Tel. 03 90172216
Slovenská dětská beseda/Slovak Little School of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 - info slovaklittleschool@gmail.com
Marta Kapustová/0437699690 or Nora Kovarcikova/ 03 98504517.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE.

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda**.
Ceskoslovenský klub v Queenslandu, 25 Uptfield Street Burbank Qld 4156
 Tel / Fax: (07) 3343 3489

✉ ccq@cslklubqld.org.au
 President Mr.Frank Carroll; Jednatel Mrs. Stana Bilková
 Naše stránka: cslklubqld.org.au

Měsíčník "Krajanský List" Redakce Staňa Bilková
Asociace Čechů v Austrálii
 28 Church Street, Fortitude Valley QLD P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
 Fax.07 3290 4379 vydává "Na Slovičko".

Československý klub v SA, P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007 tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.

Czechoslovak Country Club, 320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171, tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania, 144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008 ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii 6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
 President: Jitka Smith 0406 026 840
 Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
 e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
 casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
 16 Grattan Crescent, French Forest, 2086 tel.: 02 9452 5617 vydává „Věstník“

Sokol Melbourne, 497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051 tel.: není, email: sokol@aapp.net.au
 pres.: Věra Zlatá Tel.: 0411 143 980 vydává měsíčník Kvart = Michal Krejčí michalsokolnik@gmail.com

Český a Slovenský klub na N. Zélandě, P.O.Box 27 332., Wellington tel., 478 5977; fax.: 477 9377

Gus.knot@xtra.co.nz,

měsíčník **Střípky Čriecky**

Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
 Lockes Way, Belgrave South 3160, Czech Pensioners Association Inc. ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.

30 Vaughan, P.O.Box 142, Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153 vydává dvouměsíčník „ **Slovenský štít**“
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
 5 Walter Street, Thebarton, 5031 ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.

105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020 ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii
 PO Box 263 Kew Vic 3101,

vydává štvrťročne **Slovenské zvesti.**

Združenie Sloveskov v Queenslande

463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505 tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
 17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858 e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Generální Konsulát České republiky,

p. Hana Flanderová, ing., generální konsulka, 169 Military Road, Dover Heights , 2030 phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635 telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu naseho generalního konzulatu je **0402 312 806** nebo **0401 547 584** (pouze náhradní číslo).
 Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30 Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30
 Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane honorárny konzul: Michal Horváth
 adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane, Queensland 4000, Austrália
 tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au
 Honorárny konzulát Slovenskej republiky v Melbourne honorárna konsulka p. Eugénia Mocnay
 adresa: 25b Latham Street Bentley East, Victoria 3165, Austrália
 tel.: 3-9570 2837; fax: 0061-3-9570 2837 mobil: 0421 635052;email:eugenia.mocnay@gmail.com
 Honorárny konzulát Slovenskej republiky v Sydney honorárny konzul: Milan Neklapil
 adresa: Lakes Business Park, Unit G1, 2B Lord Street, Botany, NSW 2019
 tel.: 0061-2-833 511 22; fax: 0061-2-833 511 21 email: consul@hcsr-sydney.org
 Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zelande honorárny konzul: Peter T. Kiely
 adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers Centre, 188 Quay Street, Auckland tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338 email: kiely@kic.co.nz

České velvyslanectví v Canbeře
 8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606 ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006 Pohotovostní číslo. **0418 262 289**

Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
 47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606 ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755 Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
<http://www.mzv.sk/canberra>

České obchodní komora v J. Austrálii.
 Czech Chamber of Commerce Australia Inc. Komora v současné době nevykonává žádnou činnost.
Cz.-Australian Chamber of Commerce
 Michal Kozar, President adresa: PO Box 179 Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia Tel.: (+61) 0421 812 547

MAZUR - CARGO SERVICES P/L
www.mazurcargo.com.au
 vaše zavazadla lodí do Evropy .

Cena: AUS\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg
MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville: (03)97023142 , Geelong: (03) 5277 0458
SYDNEY: (02) 9773 3969
ADELAIDE : (08) 8370 4759 (08) 8258 13331

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
 Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
 Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office
 Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
 Cena se pohybuje kolem 60\$

OZ HOME MIGRATION (www.ozhome.info)

Česky mluvící registrovaný imigrační agent specializující se na **zaměstnavatelem sponsorovana visa (457/186), partner visa (820/801), pomoci absolventum s temporary graduate visa (485) a skilled visa (189/190/489)**
 Poskytují asistenci s podáním odvolání k Administrative Appeals Tribunal (visa refusal, visa cancellation). Nejsme studentská agentura, poskytují nezávislé imigrační poradenství.
Ales Welter MARN1464306, MIA 10623, MA20156590. Ph:0403416670.
 Email: info@ozhome.info

16/IV/18

Southern Cross Veterinary Clinic

Dr Sam Kováč,
 BVSc, CMAVA, MRCVS
 60 Princes Hwy, St.Peters NSW 2044
 Phone: 02 9516 0234
 196-204 Victoria Rd. Bellevue Hill
 02 9389 7534

Email: reception@southerncrossvet.com.au
www.southerncrossvet.com.au
[facebook.com/southerncrossvetclinic](https://www.facebook.com/southerncrossvetclinic)

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$80 přímo do banky ANZ,

na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :
BSB 012 030 Acc:
536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Vladimír Kovář - \$20.00

Ivo Slezáček - \$20.00

Liba Barta - \$20.00

Manželka přijde domů a tam v kuchyni pije kávu cizí žena. Začne křičet na manžela. Muž jí povídá:

„Nekřič na mne, ta paní přišla za tebou.“

Manželka odpoví:

„Za mnou, ty děvkaři? Vždyť ji vůbec neznám! Vymysli si něco lepšího!“

Muž jí v klidu povídá:

„Tak když ji neznáš, já vás tedy seznámím. Je to manželka tvého milence...“

Katolícké mše v Austrálii.**Bohoslužby: V Perthu,**

Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291

Každou druhou nedeli o 10,15 hod. **Česká Mše Svátá**Každú štvrtú nedeľu o 11,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**Každý prvý piatok o 19,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**

Ďakujem o. Peter Krigovsky Adm.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

Každou třetí neděli v měsíci je mše svatá v 11, ráno.

(mimo září kdy je svatováclavská pouť) - podává se

občerstvení - všichni vítáni

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod

v A Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

ACT**Beseda - Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region,**

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

www.beseda.org.au.

otevreno prvni a treti sobotu v mesici od 14.30 do 17.00

(2.30pm-5pm)

NSW**Český a Slovenský Country klub v Sydney,**

320 Devonshire Road, Kemps Creek

PO Box 330 Kemps Creek 2178;

www.cscountryclub-

sydney.com.au, cscclubsydney@gmail.com,

otvírací hodiny: Pat.od 18 hod, Sob, od 17 hod, Ned, od 12hod.

Tradicni Ceska a Slovenska jidla v restauraci „Blue

Danube”..

Velký vyber Ceskoslovenskych (lihovin) alkoholickych

napoju.

Rezervace jidel v restauraci 02 9606 0904, 0402 398 168

nebo na Facebook:

Organizácie „Jednoty Cyrila a Metoda“**a katolícky kostol Sydney**

30 Vaugham Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452

5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík

9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a

knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování

českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE**Československý klub v Adelaidě,**

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu

každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem

ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs.

klubu: http://www.csclubsa.com

QUEENSLAND**Československý klub v Queenslandu,**

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au

www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 16 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE**Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii****(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)**

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA**Sokol Melbourne**

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají **President Věra Zlatá****Každé druhé poslední úterý v měsíci od 13.00 hod**

Lunch, vaří Alena Špiroch, Jan Sedlák, Vlasta Sustek;

Tři chody za \$20.

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

(Zuzana Vasich)

Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky**ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE****Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.**

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA**SBS Radio – Czech Program**

On air: Digitální vysílání DAB+ SBS3, čtvrték 17-18h

On demand: Internet, smartphone SBS Radio App,

podcast

Digitální terestriální vysílání v těchto městech:

Sydney, Canberra, Melbourne, Adelaide, Perth, Brisbane,

Darwin

Poslouchat lze i na digitální TV

W: www.sbs.com.au/czech

F: facebook.com/SBSszech

T: twitter.com/SBSszech

E: czech.program@sbs.com.au

T: 02 9430 2723 (Filip Koubek)

A: 14 Herbert Street, Artarmon NSW 2064

M: Locked Bag 028, Crows Nest NSW 1585

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz**slovenské vysielanie** moderuje Paľo Virágkaždú nedeľu v **Sydney** od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České**vysílání**

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czechRadio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**

kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM**Vysílací hodiny:** každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele*Toto číslo jest posláno do tiskárny 14 května Léta Páně 2018.***Nigerijští křesťané dnes, evropští křesťané zítra**

napsal Giulio Meotti

Podle Philipa Jenkinse, předního experta na křesťanství, **je to právě Nigérie, kde bude rozhodnuto o rovnováze mezi křesťanstvím a islámem v Africe.** To je ten důvod, proč islamisté zabíjejí křesťany v tak masovém měřítku.

"Pokud islamisté obsadí Nigérii, bude to pro ně odrazový můstek k dobytí menších zemí. **Pokud Nigérie padne do spárů islámských extremistů, tak bude ohrožena celá Afrika.**" — katolický biskup Hyacinth Egbebo, Nigérie.

"Horda" Wolea Soyinka se neomezí pouze na Nigérii, ale bude se snažit zasáhnout také západní Evropu. Měli jsme štěstí, že jsme přežili množství útoků, které se staly v Madridu, Paříži nebo Berlíně (abychom zmínili alespoň některé z nich). Ale kolik dalších jich ještě přežijeme? A jak dlouho?

Většinou se Afrika dostane do Západních médií pouze v případě, kdy na Západní cíle zaútočí teroristé. Nejprve byly v Somálsku sestřeleny v roce 1993 dvě americké helikoptéry Black Hawk. V roce 1998 pak Al-Káida zaútočila na americké ambasády v Keni a Tanzánii. Před pár dny zveřejnil Islámský stát video, aby ukázal přepadení v Nigeru, při kterém byli v říjnu loňského roku zabiti čtyři američtí vojáci. Západ mlčel. Vypadá to, že se Západ nezajímá o probíhající islámskou teroristickou genocidu největší africké křesťanské populace v Nigérii.

Douglas Murray se v článku pro časopis The Spectator správně ptá: "Kdo ochrání křesťany na severu Nigérie?". Při posledním útoku bylo etnicky a nábožensky "vyčištěno" 15 křesťanských vesnic. Nejprve muslimští extremisté vyplnili křesťanská města a zbavili je křesťanských symbolů, pak povraždili 19 křesťanů. Jen tento měsíc bylo povražděno více než 80 křesťanů, často byli rozsekáni mačetami.

V Nigérii neuplyne ani den, ve kterém by křesťané nebyli trháni na kusy, ve školách, kostelech a svých domovech. Jde o plán etnické čistky, který je na stejné úrovni jako děsivý vývoj v Sýrii.

"Africký Tálibán" se zdá být oddaný myšlence vyhlazení křesťanů a vnucení islámských zákonů (šaría) celé zemi. V ďábelské logice politického islámu jsou křesťané považováni za "nehodné žiti".

Nigérie byla kdysi mezi všemi postkoloniálními africkými státy považována za "vzorovou zemi", ve které černošští soudci vykonávali spravedlnost ve stejných bílých parukách jako jejich britští kolegové. Dnes žije tato země pod krvavým apartheidem víry a trpí válkou, kterou jí vyhlásila "horda". Jejím cílem je "islamizace země", jak o teroristech napsal Wole Soyinka, nigerijský laureát Nobelovy ceny za literaturu.

Biskup Joseph Bagobiri z diecéze v Kafanchanu vypočítává islamistické útoky, které se staly jen v jeho oblasti: "53 vypálených vesnic, 808 zavražděných a 57 zraněných lidí, zničeno bylo 1 422 domů a 16 kostelů." Do bezpečnějších oblastí země uprchlo 1,3 milionu křesťanů. To je skutečně etnická a náboženská "čistka".

Podle Philipa Jenkinse, předního experta na křesťanství, je to právě Nigérie, kde bude rozhodnuto o rovnováze mezi křesťanstvím a islámem v Africe. Jenkins napsal, že "náboženský osud Nigérie by mohl být v nadcházejícím století politickým faktorem nesmírné důležitosti".

To je ten důvod, proč islamisté zabíjejí křesťany v tak masovém měřítku. Nigérie vede žebříček zemí co do počtu křesťanů, zavražděných kvůli jejich víře: v roce 2015 to byla více než polovina ze 7 000 vražd na celém světě. V únoru minulého roku bylo americkému prezidentovi Donaldu Trumpovi a jeho nigerijskému protějšku Muhammaduovi Buharimu řečeno, že od června 2015 bylo v Nigérii zavražděno 16 000 křesťanů. Zpráva Mezinárodní společnosti pro občanské svobody a vládu práva odhalila:

"Z odhadovaných 16 000 zabitých připadá 2 050 obětí na přímé násilí státu, 7 950 tvoří oběti policejní vazby, zajatci zabití na základě rasového profilování nebo neprofesionálně vedeného policejního vyšetřování, 2 050 lidí bylo zavražděno teroristickou skupinou Boko Haram a 3 750 lidí se stalo obětí teroru pastevců kmene Fulbů."

Nejen že muslimští extremisté masakrují křesťany, ničí také jejich modlitebny. Skupina Boko Haram v rámci svého tažení za vyhnání křesťanů ze severní Nigérie srovnala se zemí nejméně 2 000 křesťanských kostelů.

Když v roce 1987 útočili na křesťanské kostely a obchody, tak muslimští extremisté skandovali: "Nic než islám!" Účelem těchto muslimských masakrů byla zjevně změna náboženské a demografické struktury Afriky prostřednictvím vymazání historické dělicí linie, která horizontálně roztíná střední Afriku na její nejširší části od islámského Senegalu po Somálsko. Vše, co zbývá z "Dar al Harb" ("domu války") se má proměnit v "Dar al Islam" ("dům islámu"). Nigérie, největší mozaika náboženských přesvědčení na světě, je ve středu tohoto plánu. Muslimští extremisté proto opakovaně útočí na věřící křesťany, často během jejich náboženských obřadů.

Slovenský historik: Babiš byl agent StB. Dokazuje to 13 dokumentů a možná se objeví další

Johana Hovorková Forum

Slovenský historik Jerguš Sivoš z Ústavu paměti národa často hovoří o Andreji Babišovi a jeho spolupráci se Státní bezpečností. Není o ní podle něj pochyb, naopak je docela dobře možné, že se časem objeví i další dokumenty. Co jeho tvrzení dokazuje a jak se spor bude vyvíjet dál, popisuje Sivoš v rozhovoru pro deník FORUM 24.

Co pro Ústav paměti národa znamená poslední výrok slovenského soudu o Andreji Babišovi?

Krajší soud v Bratislavě rozhodl ve smyslu nálezu Ústavního soudu Slovenské republiky z října 2017. Ten ve svém rozhodnutí potvrdil, že Ústav paměti národa nemá pasivní věcnou legitimaci, tedy že nenese odpovědnost za obsah svazků StB, protože není právním nástupcem StB a zveřejnění dokumentů mu příkazuje zákon. Ústav takto u soudů argumentoval už léta. Pro nás to znamená, že se budeme moci více soustředit na práci, kterou nám ukládá zákon o paměti národa.

Vy sám jste několikrát uvedl, že Babiš byl agentem StB vědomě. Jak si má člověk takovou spolupráci konkrétně představit?

Vědomá spolupráce charakterizuje vztah spolupracovníka s příslušníky StB. Znamená, že spolupracovník StB si byl vědom komunikace s příslušníkem StB, přijímal od něj úkoly, plnil je, referoval mu výsledky své aktivity a ve většině případů přijímal odměnu, ať už finanční, nebo materiální. Měl i základní výbavu konspirace – krycí jméno, telefonní číslo a heslo na kontakt s příslušníkem StB.

Do jakých dokumentů jste měl možnost nahlédnout?

Během téměř patnácti let práce na ÚPN jsem měl možnost nahlédnout do všech typů dokumentů Státní bezpečnosti, a to od konce 40. let až do pádu komunistického režimu v roce 1989. Nejde jen o svazky tajných spolupracovníků a příslušníků StB, ale také o materiály z operativní činnosti, sledování, odposlechu, vyšetřování a různé analytické zprávy. Co je však podstatné, studiem interních předpisů a uvedených spisů jsme s kolegy získali přehled o postupech práce jednotlivých útvarů StB a naučili jsme se spisy a záznamy „číst“.

Někteří historici zmiňují, že archivy z 80. let nejsou ještě dostatečně probádané, a tak je pravděpodobné, že se objeví i další dokumenty ukazující Babišovu spolupráci s StB. Je to pravda?

Archivní dokumenty z 80. let nejsou ještě zcela probádané. Značná část archiválií je ještě i v současnosti nezpracovaná, archiváři stále zpracovávají různé dokumenty a přírůstky a jen postupně je zpřístupňují badatelům. Je tedy možné, že v budoucnu se k určité kauze nebo k určité osobě najdou dosud nezveřejněné dokumenty.

Viděl jste desítky stran různých dokumentů. Jaký je v důkazech o Babišově spolupráci s StB ten nejdůležitější?

Soudy považují za nejdůležitější důkaz vlastnoruční podpis závazku na tajnou spolupráci. Podle směrnic pro práci se spolupracovníky čs. kontrarozvědky však vlastnoruční podpis tajné spolupráce nebyl nezbytný, z tohoto důvodu se z pohledu historického výzkumu jako nejdůležitější jeví zprávy poskytnuté tajným spolupracovníkem, záznamy o odměnách, které obdržel, záznamy o schůzkách v konspiračních a propůjčených bytech. Tyto záznamy zůstávají zachovány v jiných svazcích i v případě zničení svazku tajného spolupracovníka, takže jeho spolupráce je na základě nich možné zrekonstruovat. Tajnou spolupráci pana Babiše s StB dokazuje 13 spisů a dokumentů, které spolu souvisí a vzájemně se doplňují z časového i z obsahového hlediska.

Sledujete způsob, jakým se Babiš a jeho spojenci snaží hájit? Útočí jak na ÚPN, tak i na konkrétních historiky. Co tomu říkáte?

Diskreditace druhé strany sporu patří mezi tradiční strategie právníků nejen v kauzách tajné spolupráce s StB. Je třeba s tím počítat. Naši nejlepší možnou odpověď je důsledný výzkum a předložení vědecky podložených argumentů před soudem. V případě pana Babiše se tak stalo a zachované dokumenty jeho tajnou spolupráci potvrzují.

Babiš tvrdí, že se bude soudit dál. Koho by mohl žalovat? Jak by taková věc vůbec mohla probíhat?

Soudní spor s naším ústavem ještě neskončil, pan Babiš podal dovolání k Nejvyššímu soudu Slovenské republiky. V současnosti nemá smysl spekulovat, jak se pan Babiš zachová, možná více napoví argumentace v rozhodnutí Nejvyššího soudu.

Existovali nějakí „vymyšlené agenti“, bylo vůbec možné, aby spisy byly padělané?

Získání a řízení tajného spolupracovníka nebylo v rukou pouze jednoho příslušníka StB. Celý proces od návrhu, přes získání, řízení, průběžné vyhodnocování a ukončení tajné spolupráce byl pod víceúrovňovou kontrolou prováděnou náčelníkem oddělení, náčelníkem odboru či dokonce náčelníkem správy StB. Tato opatření prakticky vylučovala možnost, že by byl ze subjektivního rozhodnutí řadového příslušníka StB občan veden jako fiktivní tajný spolupracovník/agent.

Znamená výsledek sporu s Babišem něco pro další podobné spory?

Pokud Nejvyšší soud Slovenské republiky potvrdí, že není možné žalovat Ústav paměti národa, předpokládáme, že další probíhající soudní spory budou zastaveny a případné žaloby budou směřovány na jinou právnickou osobu.

Jak se díváte na to, že lidem dnes zjevně nevadí, že byl vysoce postavený politik agentem Státní bezpečnosti?

Myslím, že mnoho lidí tajnou spolupráci s StB vnímá v dobovém kontextu, jako chybu provedenou v minulosti, bez přesahu do současnosti, a ve volbách hledí spíše na sociální a ekonomický program daného politika. Pravděpodobně nedokážou pochopit rizika pro demokratický politický systém, ačkoli tajná spolupráce s StB je (alespoň na Slovensku) je bezpečnostním rizikem a tajný spolupracovník nemůže dostat bezpečnostní prověrku a seznamovat se s utajovanými skutečnostmi.

Co jsou vlastně bílé přílby?

Záchranáři z Bílých přileb jsou podvodníci! míní člen Pink Floyd

Jeden ze zakladatelů britské rockové skupiny Pink Floyd Roger Waters označil skupinu Bílé přílby zachraňující lidi v syrské válce za podvodnickou organizaci. Podle něj tato organizace, navržená v minulosti na Nobelovu cenu míru, šíří propagandu teroristů a islámských radikálů.

Waters to řekl v pátek na koncertu v Barceloně, kde chtěl údajně k publiku z pódia někdo promluvit ve prospěch Bílých přileb po údajném chemickém útoku na syrskou Dúmu.

Waters k této osobě řekl: "Je to jenom jeden hlas a osobně si myslím, že se naprosto mýlí. Myslím, že organizace, již zastupuje a podporuje, totiž Bílé přílby, je podvodnická a smyslem její existence je jenom vytvářet propagandu teroristům a radikálům." CTK

Podivné přílby

Co je fascinující na videu kde, předkládají jako (jediný) důkaz "chemického útoku provedeného "krvavým Assadem", je neskutečně idiotská "odmořovací akce", při níž jsou viditelně naprosto zdravé děti, bez jakýchkoliv známek začervenaní očí, dávení po poleptání sliznic atd., atd. demonstrativně oplachovány vodou z hadic, a jsou jim prováděny jakési sprejové inhalace a přikládáno na obličej něco, co zřejmě mají být kyslíkové inhalátory.

Proč některé děti brečí je zcela zřejmé, když si všimnete chování těch hňupů, což mají být zřejmě ti "vyškolení záchranáři v bílých helmách", kteří cpou špinavé paznehty děckám do naprosto normálních, nezačervenalých a neoteklých očí a imitují jakousi jejich "prohlídku", asi aby zdůraznili svou profesionalitu. Přítom jedině, čeho byste podobným "odmořováním" naprosto spolehlivě dosáhli zejména u dětí s jemnou pokožkou, je navázání chlóru na vodu, její vsáknutí do oblečení, a následné rozsáhlé lehčí či těžší poleptání celého povrchu těla pod oděvem.

Kdo má aspoň minimální ponětí o účincích byt' jen malých koncentrací chlóru ve vzduchu (byl prezentován útok chlórem, což už je samo o sobě totální kravina) a způsobu, jakým se chlóru odstraňuje ze zasažených povrchů, musí vidět, že to je jen jedno velké divadlo, vyhaná šaškařna, která má ale "pro blbečky", za které jsme jako občané považováni, zdůvodnit cosi, co je hazardem se samotnou existencí naší civilizace.

Více zde: <http://leva-net.webnode.cz/news/bile-prilby-opet-zasahuji-divadlo-pro-idioty/>

Hrdinové, nebo zločinci? Kolem syrských Bílých přileb hoří dezinformační válka

V každé válce probíhá boj jak na bitevním poli, tak i na poli informací, či dezinformací. Zdrojem většiny záběrů ze syrského bojiště jsou přímí účastníci. Mezi nimi i příslušníci organizace Bílé přílby. Podle jedněch stateční záchranáři, kteří dráždí syrský režim a jeho spojence tím, že upozorňují na jejich zločiny. Podle druhé verze organizace napojená na teroristy, která své záznamy inscenuje.

Bílé přílby se dostaly do víru dění i po útoku ze 7. dubna ve městě Dúma. Podle záběrů pořízených právě příslušníky Bílých přileb zde útočil režim prezidenta Bašara Asada chemickými zbraněmi. Naopak Asad a jeho ruští spojenci

tvrdí, že záběry jsou fingované. „Londýn tlačil na zástupce Bílých přileb, aby připravili tuto provokaci,“ uvedl mluvčí ruského ministerstva obrany Igor Konašenkov.

Dobrovolnické Bílé přílby podávají informace o situaci na bojišti bezprostředně po útocích, když jejich členové pomáhají ošetřit a evakuovat postižené. V zemi, kde válka zcela zničila infrastrukturu, fungují jako záchranáři, sanitáři i hasiči. Jejich členové nosí na bílých helmách (odtud název celé organizace) kamery, kterými zachycují své akce. „To je věc, která rozčiluje jak Asadův režim a Rusko, tak i mnoho propagandistů, kteří pracují v jejich oblasti,“ řekl britskému serveru The Guardian Kristyan Benedict z organizace Amnesty International.

Právě The Guardian přišel loni v prosinci s rozsáhlou analýzou, podle které se Bílé přílby staly terčem rozsáhlé dezinformační kampaně ruské strany. Analytická firma Graphika našla v tažení proti záchranářům na 14 tisíc twitterových účtů, publikujících informace o Bílých helmách podle stejného vzoru.

Moskva označuje Bílé přílby za odnož teroristů, stejně tak prezident Asad: „Jsou to členové Al-Káidy.“ Podle amerického konspiračního serveru Infowars jsou Bílé přílby skupinou blízkou Al-Káidě.

„Hledali lidi na ulicích a slibovali jim peníze a jídlo, když řeknou, co chtěli slyšet,“ citovala televize Russia Today jednoho z obyvatel Aleppa stěžujícího si na chování příslušníků Bílých přileb. Kromě toho měli zdravotníci zabíjet děti, pomáhat povstalcům při popravách zajatců, inscenovat záchranné akce, či se – jako neozbrojená skupina – fotografovat se zbraněmi.

Vedoucí Bílých helem Raed Sálíh ovšem zásadně pochybění svých podřízených odmítá. „Šlo o jednotlivé incidenty dobrovolníků, nikdy se nedotkly nikoho z vyšších představitelů.“

Vydavatel:

Docela rád bych věděl, jak to vlastně je s těmi bílými blembáky... Možná, že někteří z nositelů bílých přileb jsou slušní lidé a jiní zase jsou podvodníci.

Co je mi ale podivné, proč ty bílé přílby jsou jen a pouze na straně bojujících proti Asádovi a alawitům?!

Jak jste si určitě ráčili všimnout, tak v Sýrii bojují jedni mírumilovní muslimové allawité proti druhým mírumilovným muslimům sunnitům.

Pro vaši informaci, jsou hlavní dvě muslimské větve - sunnité a šiitové, je to něco jako katolíci a protestanti u křesťanů.

President Syrie Bashar al-Assad je allawita, což je umírněná forma islámu, ale pro ostatní muslimy, jsou tito allawité pouze kacíři (stejně jako Kurdové vyznávající jazidismus, či jak se to jmenuje), které je nutné vyhubit.

Boj proto allawitům a Sýrii silně podporuje Saudská Arábie, která vyznává sunnitskou odnož, a která taktéž napadla Jemen, kde jsou šiitští Húťové, a kde je nyní také válka, o které se ale moc nemluví.

Turci jsou taktéž sunnité. Tak si to lehce vypočítáte, kde je asi pravda ,vy, naši milí čtenářové, sami, že?

Allahu Akbar znamená v arabštině "Bůh je veliký", ve všech ostatních jazycích to znamená "k zemi!".

Boj o pohraničí: Jak Sudetáci rozbíjeli Československo

Jaroslav Šajtar Reflex

Letos si připomínáme celou řadu takzvaných osudových osmiček, jež nesmazatelně poznamenaly, často tragicky, naše dějiny. Není tudíž divu, že redakce různých tiskovin, webů i nakladatelství nezapomíná a na jubilea se náležitě připravují.

Pražské Nakladatelství Epoque a Pražská vydavatelská společnost spojily své úsilí a vydaly (již podruhé) útlou, zato však informacemi nabitou knížku **Emila Hrušky Boj o pohraničí. Sudetoněmecký freikorps v roce 1938**. Zaměřuje se na popis řádění smutně proslulé paravojenské formace Sudetoněmeckého dobrovolnického sboru (SdF) během krizového září roku 1938. Tehdy sudetští Němci měrou vrchovatou splnili úlohu páté kolony a významně usnadnili nacistické třetí říši, do jejíhož lůna tak toužili se dostat, obsazení českého pohraničí.

První Freikorpsy (svobodné sbory) nechal naverbovat pruský král Bedřich II. během sedmileté války. Působily rovněž za osvobozené války proti francouzskému císaři Napoleonu Bonapartovi. Po Němci prohrané první světové válce je tvořili demobilizovaní navrátilci z fronty. Freikorpsy bojovaly v Pobaltí, ve Slezsku a v Prusku.

Miliónová SdP!

Emil Hruška, původním povoláním novinář a podnikový právník, nyní poradce některých našich poslanců Evropského parlamentu, se podrobně věnuje vzniku, organizaci, početnímu stavu a činnosti Sudetoněmeckého dobrovolnického sboru. Alarmující je jeho zjištění, že v červenci 1938, tehdy ještě před Mnichovem, se v Sudetoněmecké straně (SdP), vítězi parlamentních voleb v roce 1935, nacházelo 1,3 miliónu členů! Připomeňme, že v téže roce žilo v celém Československu 3,2 miliónu občanů německé národnosti.

Z toho vyplývá, že SdP, jejíž členové byli neoficiálně označováni jako henleinovci, jedna z nejsilnějších nacistických stran v Evropě, sdužovala 40,6 procenta československých občanů německé národnosti! Při komunálních volbách v květnu 1938 SdP získala 88 procent německých hlasů a ovládla většinu obecních a městských správ v neklidném pohraničí. Tato čísla je užitečné vtoukat do hlavy kašpárkům vydávajícím Sudetáky div ne za hybnou sílu protinacistické rezistence.

Sudetoněmecký dobrovolnický sbor ve fatálním září 1938 přepadl, vraždil a odvlékal „heim ins Reich“ příslušníky Stráže obrany státu (proslulé sosáky), četnických a finančních hlídek. Pokud vás zajímá, kolik lidí měl na svědomí, jakož i další zajímavosti z daného období, neváhejte a Hruškův *Boj o pohraničí* si určitě přečtěte.

Svérázný lékař Josef Thomayer miloval cestování a nikdy se neoženil

V čase svého mládí řešil lékař Josef Thomayer zapeklitý případ. Léčil jistou majitelku kavárny na Starém Městě. Trpěla bronchitidou a jednou, když se u ní zastavil, našel nebohou v kómatu. Vyděšený lékař se domníval, že pacientka brzy zemře, a také to sdělil personálu. K jeho překvapení ale téměř mrtvá kavárnice hned druhý den vstala z postele. A „domnělé kóma si přivodila totálním zpitím. Zpila se kořalkou tak, že upadla v úplné bezvědomí, ve kterém opatřena posledním pomazáním“.

Thomayer (1853-1927) si z toho, jak pacienti mohou doslova „klamat tělem“, vzal poučení a po létech konstatoval, že se dopustil chyby v diagnóze, ale bylo to proto, že byl mladý a nezkušený.

Však také později patřil podle psychiatra Vladimíra Vondráčka k nejvýraznějším a nejrázovitějším postavám českého lékařství na přelomu 19. a 20. století.

Těžké přejít k bramborům

Lékař pocházel z nepříliš majetných poměrů. „Chudšas pekař u nás býval subtilní člověk, bylo by se zdálo, že kuřeti nedovede ublížit, ale dovedl aranžovat domácí scény, které valně vzrušovaly ves. Pohádal se někdy se ženou, a dopálil-li se, stěhoval příbytek svůj do vody. Házel peřiny do rybníka, mosazné svícny, židlice a bůh ví, co zbylo z výbavy ženiny,“ vzpomínal Thomayer na rodný Trhanov na Domažlicku.

Měl rád svérázné postavičky, které v něm žily, a po letech si je podrobně vybavoval. Jeho dědeček byl ševcem a otec panským zahradníkem na trhanovském zámku. Matka se doma starala o pět dětí.

Podle Thomayera „v domě našem nebyl sice blahobyť, ale nebylo žádné nouze, a synové všichni studovali“. Strava byla prostá – chléb, brambory, placky. „Člověk, který v mládí živil se polévkou z trhaných kroup, naučí se snadno jísti sluky. Ale huře je tomu, kdo rostl při slukách a šampaňském, a v stáří musí přejít k bramborům,“ podotkl k tomu. Doma byl Thomayer spokojený.

Vystudoval střední školu v Klatovech, kde si liboval nad svým domácím Antonínem Jungem: „On sám vařil. Šel nejprve ráno pro maso, které přinesl na holé dlani, a dal se čerstvě do vaření. Jestliže vařil knedlíky, míval je již od deváté ranní uvařené. Nato mísu, na které knedlíky míval uvařené, pokryl jinou mísou a všecko uschoval do postele pod peřinu, aby knedlíky nevychladly.“

V Klatovech také Thomayer rozvíjel svou celoživotní vášně – turistiku. Už tehdy se však zajímal o kulturu a literaturu a seznámil se tu s Emilem Frídou, pozdějším slavným básníkem Jaroslavem Vrchlickým. Ten se také stal prvním kritikem Thomayerových básní.

Plivající Hamerník

Z Klatov po maturitě odjel do Prahy. Tam studoval na lékařské fakultě a setkal se s různými významnými osobnostmi. K jeho známým patřil i novinář a mladoček Gustav Eim. Ten byl podle Thomayera „těžký neurastenik. Zejména pronásledován byl utkvělou představou, že jej raní mrtvice“. Zřejmě trpěl nějakou fobií.

Eim mu líčil, jak navštívil pověstného lékaře Josefa Hamerníka (1810-1887), známého svou obhroublostí. Přišel už po úředních hodinách, Hamerník právě kupoval od jakési hokyně kuřata a osopil se na Eima: „A vy jste Eim?“ „K službám, pane profesore.“ „Vy jste také mladoček!“ zařval zničehonic Hamerník a odplivl si. Vzápětí dodal: „Odpusťte, ale já, jak vyslovím slovo mladoček, musím si odplivnouti, protože každý mladoček je dobytek a hulvát.“

S Aloisem Jiráskem a K. V. Raisem na vycházce. Thomayer je uprostřed.

Vedle Eima se Thomayer stýkal s Mikolášem Alšem, J. V. Sládkem, Zikmundem Wintrem, Janem Nerudou, Svatoplukem Čechem i s Antonínem Chitussim. Setkávali se spolu v kavárně Union a odtud vyráželi do světa.

A podnikali také výlety, přičemž Thomayer měl nejraději Máchovo jezero a okolí. Jednou se vypravili do Troje a v hostinci tam popíjeli těžké víno. „Žádný z nás nebyl tomu nápoji zvyklý, někteří pili o něco více a pak Aleš nám dokonce při převážení přes Vltavu náhle skočil do vody z pramice, volaje, že vidí žábu, která se podobá madoně,“ napsal o tom později známý lékař.

Vedle veselých výletů a studia psal Thomayer různé povídky a verše pod průhledným pseudonymem R. E. Jamot. Sám se nejvíce inspiroval Nerudou, i když se v mínění o něm ztotožňoval s výrokem známého herce Švamberka, který slavnému spisovateli řekl: „Hanzi! Ty jsi geniální, ale ty to víš, a to je velká chyba.“

Po skončení studia se z něj stal lékař, který ovládal všechny obory vnitřního lékařství své doby. Byl jedním ze zakladatelů české neurologie a roku 1885 spolu s Jaroslavem Hlavou založil Sborník lékařský.

Medici se před ním třáslí

A Thomayerova svérázná osobnost se projevovala i při jeho lékařském působení. Dr. Karel Steinbach, gynekolog, o něm rád vyprávěl. Vzpomínal si, jak Thomayer sedával na klinice „v křesle, potaženém vikslajvantem a proháněl doktory a mediky“. Ti se před ním třáslí. Při zkouškách, vždy když někdo neznal odpověď, se ptal: „Odkud jste?“ A když dotyčný odvětil, že z Prahy, přišlo konstatování: „To jsem si hned myslel, máte nedostatečnou.“

Jednou podobnému nešťastníkovi poradil asistent, aby neřikal na otázku, odkud je, že je z Prahy. Student skoro nic neuměl, ale když měl odvětit na tradiční otázku, rozhodně prohlásil: „Z Trhanova.“ Thomayer sebou škubl a zařval: „Máte nedostatečnou a zažádejte si o domovské právo v Praze!“

Učitel byl ovšem dobrý, i když zvláštní. Jednou přednášel o žlučových kamenech a v závěru své řeči dodal: „Nakonec musím se také dotknout teorie, že žlučové kameny vznikají v důsledku nošení šněrovačky. Ale krásy, pokud je mi známo, šněrovačky nenosí a žlučovými kameny trpí také.“

Thomayer proslul i tím, že měl hezký vztah k prostým lidem. Podle Vondráčka „rád na klinice žertoval s trhovkyněmi, které ho měly ve velké oblibě. Říkal jim matko. Honoráře bral mírně, až mu to bylo vytýkáno. Chudší pacienty léčil zadarmo“. Byl houževnatý, pracovitý a přísný.

Od roku 1897 se stal řádným univerzitním profesorem a v roce 1902 přednostou III. interní kliniky. Příběhy svých pacientů popisoval i v literatuře.

Zajímal se o sebevrahy

Přivezli k němu například ženu, která se pokusila otrávit sirkami. Vyvázla, ale Thomayer si všiml, že má po celém těle modřiny. Zeptal se na jejich příčinu a pacientka se rozplakala, že ji manžel bez příčiny nehorázně zmlátil. Proto se pokusila o sebevraždu.

Rozčilený Thomayer si okamžitě zavolal manžela. A poznamenal: „Poznal jsem v manželovi nevelikého človíčka s dobráckým výrazem ve tváři a s dobráckým způsobem vyjadřování. Udával, že jeho žena má mimořádně zlou hubu a že podán na ni během času veliký počet žalob pro urážku na cti. Radil se prý proto s kamarády a tu prý jeden dobrý kamarád řekl: Namaž jí. A tak jsem ji, milostpáne, namazal.“

O sebevrahy se Thomayer velice zajímal – na svém oddělení studoval 58 lidí, kteří se pokusili o sebevraždu. Zjistil, že velká část z nich jsou opilci a epileptici, ale zaznamenal i velmi kuriózní případy.

Jeden mladík se zastřelil, „že je příliš malý“, jedna dívka učinila totéž, „poněvadž se v románě dočetla, že smrt jest sladkou“. Jiný, dvacetiletý, pohlavně nemocný číšník se chtěl otrávit kokainem „kvůli hádce s milou“. A čtrnáctileté děvče „otrávil se poté, že její kamarádka učinila totéž“. Thomayer vydal o svém pozorování spisek.

Během své klinické praxe se často setkával i s alkoholem. Vzpomínal na jednoho muže středního věku, kterého podezíral z alkoholismu. Zeptal se jej, zda pije, a tázaný odvětil: „No, piju, ale při našem povolání pije každý, musí pít.“ „A kde jste zaměstnaný?“ „Při pražském magistrátu.“ Na to Thomayer oněměl...

Také si vedl sbírku různých nesmyslů, které mu pacienti sdělili. Patřil mezi ně případ muže, který byl tázan, čím je. „Hudebník,“ odpověděl. „A bydlíte?“ „Bydlím.“

Přes své pracovní vytížení se Thomayer nevzdal své velké lásky – cestování. Projel skoro celou Evropu, fascinovala jej. Cestoval až do vysokého stáří. A nikdy se neoženil. Do výslužby odešel o několik let dříve, než dosloužil, což bylo nezvyklé. Na otázku, proč tak učinil, Thomayer odpověděl: „Já nejsem žádná primadona, já jdu do penze, pokud jsem ještě neztratil hlas.“

Slovy Vladimíra Vondráčka zemřel na podzim roku 1927 „na rakovinu rekta“.

RP

Dvě nové potřebné knihy

Benjamin Kuras NevPes

Není to tak dávno, co jsem jako osamělý vlk podával Čechům zprávy o totalitním vývoji EU, přeměně západního liberalismu v agresivní progresivismus krměný a nasměrovaný neomarxismem, a jeho na první pohled nelogické spojení s totalitním opětně radikalizovaným islámem. Měli mě ti všichni za podivína, sýčkaře a psychopata a přilepovali mi nálepky xenofoba, rasisty, fašisty, „demagoga písčitého populistická klišé a paranoidní tvrzení“. Tak mě diagnostikoval v roce 2011 renomovaný autor článku v LN, který mě za nacházení byrokratických a totalitních tendencí EU (s naivitou z dnešního pohledu až komickou) peskoval – a čtenáře balamutil - takto:

„Evropská unie není žádný byrokratický kolos, ale neobyčejně efektivní úřad, který má méně zaměstnanců než radnice evropských metropolí. Přirozeně také podléhá demokratické kontrole, která je zatím z velké části zprostředkována přes politické reprezentace (demokraticky zvolené!) jednotlivých členských států. A že evropští voliči nebudou moc nikdy nic změnit? Je snad Kuras také jasnovidce?“

No, člověk nepotřeboval být jasnovidce, stačilo už tehdy pilně sledovat, co se v EU dělo, jaké vydávala zákony, kdo je vymýšlel, jakým způsobem procházely europarlamentem do legislativ členských států. Což tehdy v Česku nikdo nedělal. Dnes už je těžké se tomu vyhnout, jak to bije do očí, a chce-li člověk zůstat sympatizantem EU, musí vynakládat velké úsilí na ignorování každodenních informací.

Trvalo mně patnáct let, než malá hrstka českých novinářů a politologů, a ještě menší hrstka politiků, konečně začala vnímat diskrépance mezi eurounijní propagandou a fakty jejího vývoje, na které jsem tolik let upozorňoval a k níž se mezitím připojila akcelerující islamizace. A pak se náhle rozbublal český euroskeptický potůček, postupně se proměňující ve vodopád. Dnes stačí nakouknout do tuctu internetových publikací a pokvítovat si zadostiučiněním, jaký že jsem to tehdy jasnovidce byl, akorát na dnešní české poměry už hodně umírněný.

Z těch mnoha článků, blogů a publikací, které probuzena (alias populistická) část českého mediálního „rybníka“ tvoří, je potřeba vypíchnout a doporučit dvě nové knihy, které sice přiznávají, že nějakým způsobem vycházejí z mé průkopnické práce, ale ve svých analýzách a závěrech docházejí dál. A mé v podstatě jen faktologické reportáže rozvíjejí do podrobnějších rozborů vysvětlujících nejen co se děje, ale proč, z čeho to vychází, čemu z lidských dějin se to podobá, kam to spěje a jak by se tomu ještě dalo bránit.

„Evropa ve smrtelném sevření multikulturalismu a islámu“ od Pavla Fendeka (nakl. Lukáš Lhořan v Pstruží) poskytuje zatím nejpodrobnější a nejsrozumitelnější vysvětlení multikulturalismu a politické korektnosti jako nejnovější odnože marxistické ideologie. Říká jí správně „neomarxismus“ nebo „kulturní marxismus“, čímž ji odlišuje od klasického marxismu revolučního, který než zkrachoval, stačil povraždít stovky milionů lidí. Neomarxismus nikoho nezabíjí (zatím, ač už dnes to za něj dělá jeho spojenec radikální islám), pouze ostrakizuje, osočuje, diskredituje a nejnověji policejné i soudně stíhá za odlišné názory nebo zveřejňování pravdivých, ale „nežádoucích“ informací, které přezdíva na „hate speech“, čili řeč nenávistnou. Tu západoevropské zákony definují jako cokoli, co kdokoli jako nenávistné vnímá.

Marxistické na neomarxismu (politické korektnosti) je především to, že si vytvořil nový „třídní boj“. Když se marxistům na Západě bělošský proletariát nečekane proměnil v ekonomicky prosperující třídu s nezájmem o cokoli revolučního, obrátili (Marcuse, Adorno a Horkheimer z takzvané Frankfurtské školy v emigraci na amerických univerzitách) ideologicky sociální struktury naruby a přetvořili si někdejší vykořisťovaný proletariát na privilegovanou, rasistickou, xenofobní a suprematistickou sebranku, čili vykořisťovatele. Přesně takovou, jakou pro revoluční marxisty byla buržoazie a statkáři. Nebo pro nacisty Židé.

Proti této nové třídě vykořisťovatelské si museli vymyslet nový vykořisťovaný proletariát, k němuž jim posloužily všechny nějak znevýhodněné menšiny. Nebělošská etnika, homosexuálové, cizinci, imigranti. Těm vštěpili „levicovou třídní nenávist“ vůči všemu bělošskému, kapitalistickému,

křesťanskému, a tudíž „pravicovému“, dokonce „extrémně“. Tím také vzkřísili po válce utlumený antisemitismus, maskovaný jako „antisionismus“, pro změnu útočící z levého politického spektra. To jim umožnilo na svou stranu rekrutovat i značnou část bělochů, včetně mnoha intelektuálů a některých vlašně věřících Židů i křesťanů, v nichž vypěstovali sebenenávist a pocit viny za „zla bílé civilizace“. Podobně, jako komunismus dostal na svou stranu intelektuální synky z buržoazních rodin. A tím se odřízli od svých ideových a morálních kořenů.

Privilegovaním menšin zahájili nenápadný a dlouho nezpůsobitelný útok na bělošskou civilizaci maskovaný lidskými právy, pokrokovým liberalismem a tolerancí všech kultur a zvyklostí. Útočili „na všechny zdroje soudržnosti v západní společnosti: rodinu, náboženství, etnicitu i rasu“. A vše do té doby lidsky a společensky normální překlasifikovali na patologické.

Než se bělošská většina probudila ke zjištění, že přichází o základní práva, už jí vládli nepřátelé, většinou rekrutovaní z vlastních řad. A absurdně, též z řad bílých žen, které se prezentují jako vykořisťovaná menšina, ač jich je o pár procent víc než mužů. Zradikalizovaný feminismus se tak stal jednou ze zbraní paradoxně likvidujících tu jedinou civilizaci, která usiluje o jejich rovná práva s muži.

Za fasádou deklarovaných vznešených ideálů a principů „je multikulturalismus ve skutečnosti rasistická ideologie, založená na nenávisti k evropské kultuře, civilizaci a jejím nositelům, evropským národům, Evropanům a bílé rase“, vysvětluje Fendek hned na začátku. Tuto premisu a příklady pokrokařského boje proti tomuto novému zpátečnictví pak ve zbytku knížky dokumentuje na konkrétních událostech, faktech a statistikách, po jejichž přečtení by člověk musel hodně silně mrzačit své duševní zdraví a selský rozum, aby se mohl domnívat, že takováto „liberalizace“ západního světa může vést k něčemu jinému než k civilizační sebevraždě. Předjet by se jí už jen dalo „reconquistou národů Evropy“ prostřednictvím „důsledné demultikulturalizace evropských společností“ a návrat k

„renesanci evropské kultury a civilizace“. A ten, bude-li se na něj ještě dlouho čekat, se „možná neobejde bez krveprolití“.

Nemilosrdné čtení pro utopické, útlocitné a sluníčkové.

„Prolomení hradeb“ od Petra Hampla (vydaly Naštvané matky, Olomouc) se snaží „ukázat mechanismy v pozadí“ otázek o událostech, které nám nedávají smysl: „Proč se hrouťí západní civilizace? Je vítězství islámu neodvratné? Proč v zápasu ideologií zvítězil multikulturalismus? Proč mocní lidé realizují své záměry právě podporou islámské imigrace, i když by mohli téhož dosáhnout jinak? Jak to souvisí s jinými oblastmi života? Existuje něco na způsob spiknutí? Jaké jsou scénáře dalšího vývoje? Co všechno mohou běžní občané udělat, aby se naplnily scénáře méně špatné?“

Hampl na to jde metodou, která nám po tolika jejích diskreditacích vrací víru v sociologii jako vědu. Kapitulu po kapitole píše formou vědeckého pojednání, ale stylem téměř detektivkovsky čtivým, udržujícím nás v napětí a zvědavosti. Kombinace v tomto případě vzácně podařená. Jako ve správné vědecké práci, každá kapitola začíná nastolením tématu, pokračuje jeho rozvedením do podrobností a končí shrnutím, co se pokoušela sdělit. A je sdělenými nabitá.

„Identifikovat a popsat příčiny počínajícího civilizačního zhroucení,“ je cílem této knihy, shrnuje Hampl první kapitulu, v níž otvírá možnosti sociologického vysvětlení současné krize. A pouští se do toho mlouvými skoky.

Náš mozek vygumovává nepohodlná fakta, proto tolik z nás krizi nevnímá nebo zapírá. Západ je dnes manipulován k posilování této vymazávací schopnosti mozku. V současné době si totální katastrofu nedovedeme představit, protože žádná podobná se dlouho neudála. Pro ty si musíme sáhnout hluboko do minulosti: kolaps Říma pod stěhováním národů, výměna obyvatel invazemi Evropanů v Americe – a historie islámského dobývání předchozích civilizací (Byzanc, Persie, Afghánistán, části Indie). Znalost historie nás může probudit k realistické představě, čemu vlastně čelíme. Mezi střety civilizací, mnohdy občasnými a dočasnými, je nápadná jedna konsistence: islám se už 1400 let snaží zlikvidovat západní civilizaci. Dosud ji musel dobývat střetem armád na jejích okrajích a dobýváním vojenským (Západ kdysi byl i Turecko, Sýrie a celá severní Afrika, dnes se dostal snadno

hluboko do útrobu jejích posledních zbytků, tedy Evropy, a přebírá ji zevnitř. Za naší ochotné a vydatné spolupráce. Ta je následkem ztráty víry v jedinečnost naší civilizace, kterou vytvořila a pár tisíciletí dokázala obnovovat „ideálně namíchaná směs víry v pokrok, racionality, soucitu a reprodukční svobody“. Na rozdíl od jiných civilizací, které vznikaly a zanikaly tím, že ty silnější vstřebávaly ty slabší, Západ se místo neustálého soupeření s jinými, díky poměrně úspěšné obraně svých okrajů, měl čas věnovat se zlepšování a experimentování, filosofickému, politickému, vědeckému, technickému, sociálnímu, zdravotnímu.

A teď mu hrozí, že se všemi úspěchy a výtobytky bude převálcován civilizací, která zůstala zakonzervovaná v 8. století. Jeho porážka by byla katastrofou pro celý svět. Jeho ohrožení bylo vždy způsobeno vymyšlením ideologií ignorujících nebo nenávistných realitu. Ideologie antirealistní multikulturalní sebenenávisti v kombinaci s čirou a antirealistní nenávistí islámskou je smrtelný koktejl, navíc s rizikem zbraní hromadného ničení padnoucích do rukou nihilistických fanatiků. Vyvracení antirealistních ideologií je ztráta času, je potřeba narušit mocenské postavení těch, kdo je prosazují.

K tomu však si potřebujeme jasně identifikovat, co je realita a co ideologie. Pomůže nám k tomu schopnost rozlišovat mezi třemi typy tvrzení. 1. Ta, která jsou doložená fakty. 2. Ta, která jsou v rozporu s fakty. 3. A ta, o jejichž pravdivosti nejsme schopni rozhodnout. Na těchto třech se stavějí silné argumenty. Ostatními tvrzeními je lépe se nezabývat, jen zamlžují.

Krise sebedestrukce Západu probíhá souběžně a propleteně ve všech oborech lidské činnosti od vzdělání, politiky a informací po finance, sexualitu a vojenství, oslabení pudu sebezáchovy a ztráty morální orientace, vrcholící v nezájmu o plození a výchovu dětí. A zde si Hampl dává práci vyjmenovat několik desítek oborů, s nálezem pro přežití civilizace naprosto kritickým: „Poprvé je tu generace, která není fyzicky schopná zajistit obranu svých zemí.“

Po sestavení celého viditelného spletnice mu vychází, že takto komplexní krize nemůže být dílem nějakého skupinového spiknutí, neboť žádná skupina by toho tolik nezvládla. Ale objevuje mechanismus společenské destrukce, jímž je byrokracie propletená do všech úrovní, od nejvyšších finančních a průmyslových elit po posledního obecního úředníka. A tu vnímá jako živý a neustále rostoucí samotvorný organismus rdousící přirozenou kreativitu, dnes posilovaný a zrychlovaný počítačovou technologií do nebyvalých a všudypřítomných detailů a do všech koutů planety. Ten si vytváří vlastní svět, oddělený od ostatního obyvatelstva a žijící vymyšlením stále komplexnějších pravidel a regulací, příkazů a zákazů, dávajících zdání, že jsou řízené nějakým spiknutím, ale ve skutečnosti generovaných samotnou setrvačností byrokratické sítě. Zde Hampl objevuje větší nebezpečí než i to nejmocnější spiknutí, protože „neexistuje žádné centrum zla, jehož zničením by byla civilizace zachráněna“.

Ale zachraňovat ji musíme, i kdyby se to mělo nepodařit. My, armáda „mamánků“, proti silné přesile lokálními válkami ostřílených, vírou v nezadržitelné a bohem posvěcené vítězství posilovaných, krutých a bezohledných, námi pohrdajících a nás nenávistně hrdlořezů, v kolaboraci s nás zrazujícími, umlčujícími a odzbrojujícími vlastní páty kolonou.

Jsem teprve v polovině třisetstránkové knížky drobného kapselního formátu a koušeme si nehty napětím, jak bude Hampl tuto nerozpletnou rozplétat a civilizaci s rukama svázanými za zády bránit. Ale říct vám to už v recenzi, by bylo jako šeptat vám v polovině zápletky, že vrah je zahradník.

Já vám k oběma knížkám řeknu už jen to, že můj dvacetiletou dřinou ohmataný štafetový kolík je v dobrých rukou a já si konečně můžu trochu odpočinout.

O syndromu Yoko Ono Klukovské vzpomínky 462

Jan Čech

Posledně jsem psal o akci „me too“, kdy báby, které mají svůj zenit už za sebou, měly zapotřebí se zviditelnit. A tak si najednou vzpomněly na to, jak se dostaly k filmu.

Na druhou stranu bych se rád zmínil o syndromu Yoko Ono. Tj. o ženách, u nichž primární pohlavní znaky slouží k výdělku. Tím nemyslím kněžky nejstaršího řemesla, anóbrž ženy, které používají rozkrok na cestě k blahobytu. Pojmenoval jsem tuto skupinu podle neúspěšnější z nich: **Yoko Ono, která sama nic nedokázala**, ale proslavila se tím, že rozložila Beatles, neúspěšnější beatovou skupinu všech dob. Vydávala se za umělkyni. Meda Mládková jí

dokonce uspořádala v Praze výstavu, nad kterou jásla snad jen skupina inťošů. Zbytek návštěvníků nevěstičně kroutil hlavou nad tím, co všechno se dá vydávat za umění. Já jsem si též marně lámal hlavu nad tím, v čem je ten její um. Jedno z jejích vrcholných děl spočívalo v tom, že si po vraždě Johna Lennona vybrečela autorská práva na zbylých členech skupiny. Ta pak obratem prodala Michaelu Jacksonovi za milióny.

O co je na tom hůř s uměním, o to je na tom lépe s obchodním talentem. Když jsem měl v Novém Yorku volno, chodil jsem se procházet do Central parku. Ať bylo vedro, nebo mráz. A u Dakota house jsem se zastavil u mozaiky na cestě, v místě, kde byl zavražděn John Lennon. I když s tou vraždou neměla tato nesmírně ohavná baba nic společného, říkám si, kam se mohli Beatles ubírat, kdyby...

U nás jsme měli ještě docela nedávno „sexy mozek“. Mladinka a velmi snaživá dívka se chtěla dostat do nejvyšší společnosti, a tak si našla umaštěného pingla, který se vyšplhal po zádech socanů až na předsedu. Když se jí novináři ptali, co na něm vidí, pronesla onu památnou větu o sexy mozku. Bydlela kousek ode mě a vidával jsem ji každé ráno pačchat na jehlách s jakýmsi jistě čistokrevným čoklem. Zásadně mimo přechod. S kočárkem jsem ji viděl leda v televizi. A nastojte, Paroubek zmizel v propadlišti dějin, žádná první dáma v nákladných róbách, nic takového se nekonalo. Sice ten pán neztratil „sexy mozek“ okamžitě, ale nakonec to skončilo stejně rozvodem. Asi si teď líčí na další výtah k penězům.

U nás použila své pohlavní orgány k usouložení světoznámého architekta nenápadná šmudla, která po něm zdědila všechnu majetek. Pak se dostala pravděpodobně díky stejnému orgánu až na pražský magistrát. Tam se s Krndou dohodly, že budou rozhodovat o pomnicích v Praze. Které jsou a které nejsou vhodné. Naštěstí měl někdo rozum a zadržel to. Ostatně, nejsem si jistý, jestli šéf Krndu nedosadil na post nejvyššího Pražáka ze stejného důvodu. Její nepřehlédnutelné poprsí k takové úvaze přímo vybízí! Nebo to bylo tím, že byla také ze Slovenska? A přitom jsme zvykaní Pražáci a Praha je plná debilů. Nevím, kolik Čechů je na Slovensku primátory, nebo jsou ve vysokých vládních funkcích.

A co náš bývalý pan prezident Havel? A jeho hérečka? Ještě z nemocnice, kde ho lékaři vytrhli hrobníkovy z lopaty, ho odtáhla na radnici, aby jí „Vašík“ neutekl. Pak pečlivě odstranila všechny jeho kamarády, kteří by na něj mohli mít špatný vliv, a vyměnila je za profláknuté normalizační figury z dob, kdy točila jeden velkofilm za druhým. Na Hrádeček nejezdí, ten chátrá. Tam by nebyla v záři reflektorů. A její veselé poudačky o tom, jak je přiklepová vrtačka její nejlepší kamarádka, nějak vzaly za své. Ostatně i své poslední dny trávil pan prezident ve společnosti řádových sester a sousedů. „Milující“ manželka přijela, až když bylo jasné, že je konec.

Příkladů je kolem víc než dost. Absolutní nula se pověsí na charismatickou osobnost a té spadne mozek do kalhot. A malér je hotový. Tak pozor pánové, když jste movití a pověsí se na vás vystavovaná mladice, není to kvůli tomu, že jste ještě frajeři, ale určitě je to kvůli tomu malému kousku plastu, kterému se říká kreditní karta!

Michael Havas: Velkou roli v životech Maorů hrálo ragby

Zuzana Šprinclová Reflex

Pod tlakem přistěhovalců byli na pokraji vymření. Slavní válečníci a hráči ragby Maorové se ale nedali. Kdysi nesměli používat svůj jazyk, dnes patří k dobrému tónu maorštinu ovládat. Michael Havas, který jako syn emigrantů z Československa na Novém Zélandu vyrůstal, skládá ve svém posledním filmu jeden ze zapomenutých příběhů domorodých obyvatel.

Dokument Beyond the Battalion připomíná 28. maorský pluk, jenž pod vlajkou Nového Zélandu bojoval za druhé světové války na Krétě. Jak se Maorové do války dostali?

Jejich vůdce Sir Apirana Ngata je k tomu vyzval, prý si tak vylepší svoji sociální pozici ve společnosti. Maorové tak vyrazili na Krétu zachraňovat evropskou kulturu a postavili se do cesty nacistům. Jejich pluk mohl mít v průměru tak 1000 mužů, svůj život ve válce položilo více než 600 z nich.

Tvrdí se, že Maorové šli do války dobrovolně. Opravdu to tak bylo?

Ano, v mém filmu jeden z nich říká: „Bojovali jsme pro krále, pro Commonwealth, ale šlo nám i o dobrodružství.“ Maorové jsou válečníci, mají bojovnost v krvi a válka jim umožnila rozpárát stovky lidí.

I jejich slavný bojovný rituální tanec haka působí dost divoce...

Haka o nich vypovídá mnoho věcí, dnes je to především geniální marketingový fenomén. Přestože byla maorská kultura utlačována, haku většinová společnost od domorodců převzala. To je důkaz, jak byli Maorové nesmírně bystří a inteligentní. Když se dnes řekne haka, každý ví, o co jde a odkud pochází.

Jací ještě Maorové jsou? Jak jste je poznal?

Poprvé jsem se s nimi setkal jako dítě, moji rodiče jim pronajímali dům. Pamatuji si mejdany, které začínaly v pátek a končily v neděli. Byly divoké, hrálo se na kytaru, nahlas se pouštěla hudba. Moji spolužáci na střední škole byli z jedné třetiny Maorové. Byly to děti válečníků, velcí jako hory, vynikali v ragby a zabývali se většinou truhlářinou nebo zpracováním kovu, ostatně jsou to nejlepší dřevořezbáři na světě. Většinou žili v jednoduchých domech pro sociálně slabší. Jezdil jsem do jedné takové oblasti jako student prodávat detergent, chtěl jsem je poznat. Velmi důležitá je pro ně rodina, kolem ní se točí celý svět. Také to jsou vynikající řečníci, jejich válečný oštěp má na hrotu hlavičku s jazykem, aby promlouval, a ne jenom zabíjel.

Menšina prorazila

Bílí kolonialisté se pokusili Maory asimilovat. Jaké bývalo jejich postavení?

V 50. letech nebylo in být Maorem, byli občané druhé kategorie. Nesměli třeba ve školách mluvit svým rodným jazykem. Probíhala tichá, nepsaná asimilace. U Maorů útlak vedl k tomu, že se snažili být běloštější než běloši, lepší Britové, než jsou Britové samotní.

Jak se Maorům podařilo, že je většinová společnost začala respektovat a došlo k renesanci jejich kultury?

V 70. letech se po celém světě začaly dít zajímavé věci. Ze Západu se ozývalo, že jsme si všichni rovni. Velkou roli v tom hrály dokumentární filmy a televize. Byla to léta ovlivněná například Beatles, generací hippies, protesty proti válce ve Vietnamu. Velkou roli sehrálo ragby. Jeden z mála týmů na světě schopných porazit hráče z Nového Zélandu, kde klíčové pozice zaujímali právě Maorové, pocházel z Jihoafrické republiky. Jenže kvůli apartheidu to představovalo velký problém, protože v rámci segregace se jihoafrický běloch Maorů nesměl dotknout. Na dobu turnaje po JAR proto dostávali Maorové čestné bílé občanství.

To zní dost absurdně...

Ano, a nám, mladým lidem, to vadilo. Vyvrcholilo to v roce 1982, když přijeli jihoafričtí Springboks hrát proti All Blacks. Pořadatelé museli kvůli výhrůžkám zrušit probíhající zápas. V ulicích se odehrávaly bitvy, výsledkem byly desítky zraněných. Všechno se začalo měnit, postupně se Maorům vracela půda, hrdość. Tvrzení, že sport je apolitický, je naprostý nesmysl.

Jaké mají postavení dnes?

Řekl bych, že velmi dobré. Vláda dokonce letos v březnu prohlásila jejich asi 200 km dlouhou řeku Whanganui za lidskou entitu a vyčlenila 60 milionů novozélandských dolarů na její ekologickou ochranu. Kdokoli řece ublíží, jako by ublížil člověku. Maorům se také podařilo proniknout do vzdělávacího systému.

Syn studoval mořskou biologii a jedním z předmětů byl tradiční vztah Maorů k přírodě a jejich lovištím. Na jeho promoci promluvil bílý rektor maorsky. Docela velká skupina bělochů se dnes maorsky učí, patří to ke správnému vystupování. A když se dnes Maorové představují, řeknou před svým jménem, odkud pocházejí, z jakého jsou kmene, jak se jmenuje jejich řeka, hora.

Kréta: lidový odboj

K renesanci maorské kultury přispěly také vaše filmy. O Maorech ve válce jste natočil trilogii. První film vznikl v 70. letech. Jak jste se k tématu dostal?

Úplně náhodou, bylo mi asi 24 let, když jsem se svou dívkou jel na Krétu. Měl jsem tenkrát postgraduál ve Švýcarsku ze středověké literatury, za sebou první rok na FAMU v Praze. Přijel jsem na Krétu a vůbec netušil, co se tam v roce 1941 odehrálo, až do okamžiku, kdy jsem řekl, že jsem Novozélandčan. Místní mi začali všechno

s nadšením platit, všude mě zvali a postupně jsem se dozvídal, co se během války na Krétě dělo: že místní Spojence, mezi nimi i Maory, ukřivovali, i když věděli, že je to může stát život, že nacisté kvůli tomu vyvraždili 70 vesnic, že právě v Řecku, kde okupanti popravili kulkou do zátylku více než 50 000 lidí, začal lidový odboj. Když dnes v Česku slyším, že jsme Heydricha neměli zabít, protože pak bylo pět tisíc mrtvých, mám pocit, že si lidé neuvědomují cenu svobody, že je potřeba pro ni něco obětovat.

Váš druhý film z roku 1977 dokumentuje pietní plavbu Maorů a cestu po bojištích druhé světové války ve Středomoří. Co pro ně znamenala?

Na lodi Semiramis pluli váleční veteráni, pozůstali a stařenky, které jely uklidnit duše padlých válečníků. Maorská kultura je matriarchát, a přestože Maorové jsou bojovníci a slavní chlapi, za vším stojí jejich stařenky. Na hřbitově vyvolávaly duše mrtvých, aby se jim živí mohli poklonit, vyjádřit respekt. A udála se tam ještě jedna důležitá věc: na lodi začala většina mužů o válce vůbec poprvé mluvit. Dvaatřicet let mlčeli, protože měli trauma a posttraumatický syndrom na Novém Zélandu tenkrát nikdo neřešil. A na lodi se tématu už nešlo vyhnout a konečně mohli muži svým manželkám vysvětlit, co se vlastně stalo, proč se po nocích budili a křičeli.

Moje řeka je Vltava

V roce 1948 vám byl rok, když vaši rodiče museli utéct před komunisty z Československa. Zmínil jste, jak se Maorové představují. Jak byste se představil vy?

Má kánoe se jmenuje Sunderland flying boat, kterou jsme v roce 1951 přiletěli ze Sydney do přístavu v Aucklandu. Moje hora a pláž, kde jsem strávil dětství a mládí, se jmenují Piha. Moje řeka je ta, u níž jsem se narodil, tedy Vltava. A můj kmen? To už je hodně těžké, co tak famák?

Proč jste se ze svobodného světa vrátil do komunistické Prahy a FAMU studoval tady?

Přivedly mě sem rodné kořeny a fakt, že jsem vždycky chtěl studovat film. Navíc mě nadchla československá nová vlna, kterou jsem zažil ještě na Novém Zélandu. Přestože byla normalizace, FAMU představovala v té době oázu svobodného myšlení. Navíc jsem byl platící cizinec a nemusel chodit na marxismus-leninismus.

Po revoluci jste pomohl BBC připravit sérii filmů o novém Československu. Kdyby se dnes mělo natáčet o naší zemi, jaké téma byste BBC navrhl?

Jak se divadelník stal prezidentem a jaké je dnes na Hradě divadlo. Těžko bychom našli absurdnější. Nemůžu vám ale víc prozradit, protože něco chystám.

A co ještě chystáte, co není tajné?

Rozjeli jsme s kamarádem Stevem Lichtagem hraný film o záchraně oceánu, který by se měl točit v Číně. Spolupracuji na dokumentu o 500. výročí dolaru a momentálně natáčím film o projektu české Kunsthalle Praha, o připravovaném novém výstavním prostoru v Praze na Klárově.

Zasedáte také v porotách filmových festivalů. Udělal na vás nějaký snímek v poslední době dojem?

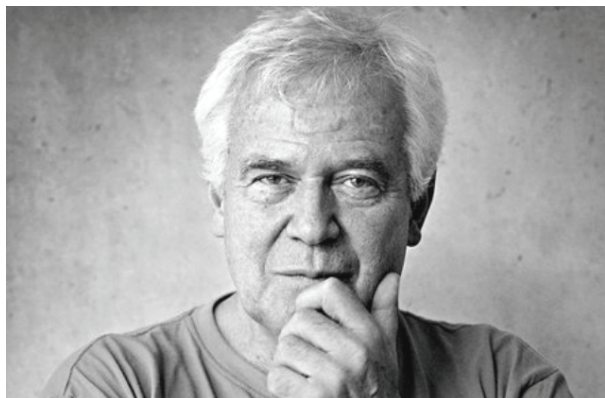
Jednou za rok vidím díky festivalu Voda, moře, oceány a nově také festivalu Příběhy země asi padesát filmů, jež mne nabijí na další rok. Snímky o stavu planety jsou ty nejlepší, moc rád se na ně dívám. Zaujal mě naposledy třeba dokument Je s námi konec?, kde se Leonardo DiCaprio vyjadřuje ke změnám klimatu. Skvělý film je i o kontejnerových lodích, které po světě dodávají veškeré zboží. Vlastní je asi deset bohatých rodin a ve filmu se ukazuje, jak nás ovládají, jak se chovají, že vykořisťují posádky, neplatí daně, jen abychom my si mohli koupit to laciné tričko za babku.

A váš poslední film Beyond the Battalion z maorské trilogie budeme mít možnost vidět, třeba v televizi?

Doufám, že ano. Chci, aby lidé měli možnost vidět celou trilogii, aby pochopili.

Michael Havas (70)

Rodnou Prahu musel jako roční dítě společně s rodiči opustit v roce 1948 a vyrostl na Novém Zélandu. V Aucklandu vystudoval na univerzitě německou a anglickou literaturou, v Curychu pak středověkou literaturu. *Následovala Praha, kde absolvoval FAMU (Vydavatel: a kdypak?).* Natočil, napsal nebo produkoval (např. filmy Jana Švankmajera) přes 60 snímků: mj. o oštěpaři Janu Železném, o dvou významných hvězdářích u dvora císaře Rudolfa II., o umělecké sbírce Lichtenštejnů. Jako jeden ze spoluautorů a odborný poradce stál u zrodu filmu Aldabra: byl jednou jeden ostrov. Pracoval pro mnoho televizí: třeba pro BBC Bristol, Channel 4, Discovery Channel, TV New Zealand, Česká televize, ARD, ZDF, Swiss TV nebo MTV Evropa.

Hrdinky 2. světové války: 5 špionek, díky nimž se podařilo zastavit Hitlera

Andree Borrel

Tato mladá Francouzka bojovala proti Hitlerovi ještě dávno před tím, než se stala špienkou. Společně s bývalými kolegyněmi z nemocnice totiž organizovala přesuny sestřelených britských letců, židů a dalších ohrožených osob z Francie

do Portugalska. Nebezpečnou cestu na pyrenejský poloostrov musela nakonec absolvovat i ona, neboť někdo z jejích spolubojovníků zradil a udal Andree nacistům.

Již krátce po přesunu do Anglie byla ale zpět. 24. listopadu roku 1942 se stala jednou z vůbec prvních špionek, které seskočily padákem do Francie. Na její výjimečnost ukazuje i to, že již v březnu roku 1943 byla zástupcem velitele v celé pařížské organizaci odboje. Po úspěšné sabotáži elektrárny a několika dalších vydařených akcích si ale Andree nakonec našlo gestapo. Nic z ní ovšem nedostali. Mladá žena navzdory mučení odmítla promluvit.

Nacisté ji nakonec poslali do koncentračního tábora, kde měla být popravena smrtící injekcí. Andree se ale k nezměrnému překvapení přítomných po podání injekce probudila. A přítomné doktory okamžitě napadla. Nakonec byla bohužel přemožena a zaživa upálena v kremační peci.

Nancy Wake

„Byla tou nejjemnější dámou, kterou jsem znal. Tedy dokud se nezačalo bojovat. Pak vydala za pět chlapů,“ vzpomínal v pamětech na Nancy jeden z jejích spolubojovníků. Narodila se na Novém Zélandu a v předválečném Německu pracovala jako

novinářka. Nakonec se provdala do Francie a krátce po zahájení okupace se přidala k odboji, kde podobně jako Andree Borrelová pomáhala britským letcům. I ji někdo udal a přišlo si pro ni gestapo. Nancy ale vyšetřující dokázala přesvědčit, že se spletli a ona vůbec není ta Nancy Wakeová, za kterou ji mají.

Po propuštění obratem utekla do Velké Británie, kde se dozvěděla, že gestapo zastřelilo jejího manžela. V roce 1944 se proto vrátila do Francie naplněna touhou po pomstě. Koordinovala útoky odboje tak, aby podpořily chystanou invazi, a vedla úspěšně útoky na velitelství gestapa i na několik německých továren na výrobu zbraní. Její spolubojovníci často zmiňovali její urputnost, již ilustruje i situace, kdy přišla o vlastního radiooperátora. Tehdy neváhala ujet 200 kilometrů pěšky a ujet 100 kilometrů na kole, jen aby mohla kontaktovat jiného. To vše během doby, kdy byla na vrcholu žebříčku hledaných lidí gestapem. Nancy zemřela v roce 2011 ve věku nedožitých 99 let.

Violette Reine

Mladá Violetta se ještě před začátkem války přestěhovala z rodné Francie do Londýna, kde se zamilovala do důstojníka Etienne Szabo. Provdala se za něj a porodila mu dceru. Etienne byl ale v roce 1942 zabit a Violetta to odmítla nechat jen tak. Přísahala pomstu, zanechala malou dcerku v Londýně a vydala se do Normandie

obnovit rozbitý odboj.

Vedla řadu úspěšných misí a sabotáží a rychle se tak dostala do hledáčku německé armády. Té se nakonec podařilo Violetta a další dva členy odboje obklíčit v jejím voze. Mladá špiönka se odmítla vzdát a opětovala palbu. Díky ní se zbylým dvěma odbojářům podařilo utéci. Samotná Violetta byla ale zadržena a poslána do koncentračního

tábora v Saarbrücken. Jejím posledním hrdinským činem byla krádež vody pro spoluvězně během spojeneckého náletu.

Violette byla popravena 27. ledna roku 1945. Její dcera Tania byla vychována prarodiči v Austrálii.

Cecile Pearl Witherington

Mladá Cecile začínala po seskoku do Francie jako obyčejný poslíček. I taková práce pro odboj byla ale vzhledem k tomu, že balíčky nezřídka obsahovaly zbraně, velmi nebezpečná. Po zatčení jejího nadřízeného převzala celou organizaci Wrestler. Tedy zhruba 1500 bojovníků. Pod jejím vedením byl odboj tak efektivní, že na hlavu

Cecile vypsali nacisté odměnu jednoho milionu franků.

Vysoká odměna motivovala i udání, na základě kterého došlo k přepadu, jehož se zúčastnilo přes dva tisíce německých vojáků. Bitva trvala neuvěřitelných 14 hodin a zahynulo při ní několik desítek členů odboje. Cecile se ale dopadnout nepodařilo. Pod jejím vedením bylo celkově zabit přes tisíc nepřátelských vojáků. Na francouzských železnicích bylo zadrženo provedeno přes 800 sabotáží a v závěrečných dnech války se Cecile dobrovolně vzdala na 18 tisíc německých vojáků.

Nositelka četných válečných i civilních vyznamenání zemřela 24. 2. 2008 ve věku 93 let.

Krystyna Skarbková

Polská špiönka, jež inspirovala postavu hranou Evou Green v bondovce Casino Royale, vstoupila do tajných služeb v roce 1939. Na začátku války se jí povedlo přesvědčit polského olympionika Jana Marusarze, aby ji převedl z Maďarska do Polska.

Dvojice se v tehdejších -30 stupních Celsia vydala přes Tatry a Krystyně se díky tomu následně podařilo zkontaktovat velké množství polských agentů a odbojářů. Britové z této akce těžili až do konce války.

Krystyna rovněž pomáhala s útekem polských pilotů do neutrální Jugoslávie, odkud poté muži pokračovali do Anglie. Když byla v roce 1941 zadržena gestapem, tvrdila vyšetřovatelům, že již za pár týdnů zemře na tuberkulózu. Jelikož lékaři na jejích plicích našli výrazné jizvy (pozůstatek z dýchání výfukových plynů v otcově dílně) a Krystyna stále plivala krev (dobře prokousnutý jazyk), gestapo jí uvěřilo.

Po propuštění se Krystyna obratem vydala do Anglie, odkud byla poslána do jižní Francie. Zde se jí podařilo úspěšně vylézt na 610 metrů vysoký útes v průsmyku Col de Larche, na němž přemluvila polskou posádku k dezerci a německou posádku ke kapitulaci.

Krystyna se nakonec po nesčetných dobrodružstvích rozhodla vzdát kariéry špiönky a v roce 1952 začala pracovat jako obyčejná letuška. Jen o šest týdnů později byla ale ubodána v hotelovém pokoji v Londýně zhrzeným nápadníkem.

Dokončení z první strany

Čeho jsme tedy svědky? Noví marxisté, kteří se dnes už raději nehlasí ke komunismu, ale k jakýmsi záměrně nepříteli jasným lidským hodnotám, se potichu vloukli do vedení starých socialistických stran a odtamtud se vplížili do vedení Evropské unie, kde si postupně vybudovali svou novou revoluční základnu. A pak začali nejdříve pozvolna, ale dnes už otevřeně a radikálně měnit původní účel unie ruku v ruce se změnami pravidel jejího fungování. Vše začalo návrhem evropské ústavy, která byla ještě původním hlasovacím systémem unie po zásluze odmítnuta. Okamžitě ji přepsali do podoby tzv. Lisabonské smlouvy a zároveň ve vší tichosti prosadili změnu hlasovacích pravidel tak, že jediným způsobem odporu a nesouhlasu zůstává vystoupení členského státu z unie.

Namísto dělnické třídy, která se jim v minulosti nakonec neosvědčila, si jako hlavního spojence vybrali neotře

novou údernou sílu, která má nahradit starý „opotřebovaný“ proletariát. Rozhodně si nemohli vybrat nic početnějšího. Jde o téměř dvě miliardy muslimů, což je zhruba čtvrtina celé světové populace.

Co Evropě toto nové současnění euromarxismu a politického islámu prozatím stačilo nadělit? Především jsou to miliony nepřizpůsobivých a kulturně neintegrovatelných převážně nelegálních přistěhovalců, kteří devastují sociální a právní systémy hostitelských zemí. Dávno známé skutečnosti: rostoucí kriminalita, fanatický terorismus, desítky tisíc postižených Evropanů. Díky dojemné péči vůdců unie o tzv. lidská práva vetřelců se bezpečnost vlastních občanů unie den ze dne neustále zhoršuje.

Pod zástěrkou falešné humanity vtoukají novomarxisté desítky let do celé západoevropské společnosti doktrínu „politické korektnosti“, která funguje jako autocenzura. Nehodí se nazývat věci a děje ve společnosti veřejně pravými jmény. Cílem bylo nic více a nic méně, než omezit a později i kriminalizovat kritiku počínání euromarxistů, chcete-li „levicových liberálů“, na politickém poli vůbec. Nesmí se například říkat, že tzv. liberální demokracie je ve skutečnosti jen přípravou likvidace demokracie jako takové. Nesmí se říkat, že politická korektnost uvolňuje cestu budoucí diktatuře. Nesmí se říkat, že počínání některých levicově liberálních spolků a tzv. neziskových organizací je plně prvků ryzího fašismu, atd. atd. Už jen to, že tito ideologové korektnosti hlasitě volají po trestání všech, kdo si jakkoli troufnou vyjádřit zdravé pochybnosti o správnosti a jedinečnosti jejich názorů, stojí za vážné zamyšlení.

V západních zemích unie se jim demagogie tohoto druhu dost dlouho dařila, ale ve středo a východoevropském prostoru narazili, protože tady si lidé ještě příliš dobře pamatují „politickou korektnost“, praktikovanou po čtyřicet let komunistickými režimy. A bych byl spravedlivý, přičet bych k tomu ještě léta zvůle Hitlerova nacionálního socialismu. Tam, kde se začíná vynucovat politická korektnost, začíná zapouštět dráčky i budoucí diktatura se vším, co k ní neodmyslitelně patří. Nastává omezování svobody vyjadřování, zavádění cenzury, omezování práva vlastnit a použít zbraň, dochází k likvidaci výsledků voleb, pokud se tyto výsledky nehodí, a nakonec dojde k zániku svobodných voleb a demokratického zřízení vůbec.

Dobře vím, že v jednom článku nemohu dané téma vyčerpat tak, jak si zasluhuje. Pravděpodobně i celá kniha by byla málo. Snažil jsem se podat jen kostru jinak rafinovaně promyšlené strategie i taktiky staronových soudruhů, abyste se dokázali lépe orientovat v nové, tentokrát „hybridní“ válce neomarxistických, globalizátorských a proislámských sil proti stávající světové demokracii. A vezte, že tato nová válka, která nám nahradila onu celkem přehlednou „studenu“, probíhá bez jakéhokoli vyhlášení už několik desetiletí a postupně zasahuje celý svět, bohužel.

Malá perlička na závěr. Všiml jsem si toho při sledování televizního zpravodajství o schůzích vedení unie. Poprvé na ČT 24, když čerstvě jmenovaný premiér Andrej Babiš plný optimismu sděloval národu, jak řádně vysvětlil šéfům unie naše české stanovisko ke kvótám. Následující ovšem dramaturgům z ČT 24 jaksi uniklo, protože se to odehrávalo až za Babišovy dady, jak se říká, v druhém plánu. A opravdu jsem vytřeštil oči. Soudruzi řídicí bruselský aparát se při vzájemném vítání líbají úplně stejně, jako soudruzi za Brežněva. Že by nám už dnes vládlo jejich další „polibbyro“?

Je to drobnost, ale právě ta nám může pomoci pochopit lépe než dlouhé vývody, co se kolem nás a s námi ve skutečnosti děje.

Váš Pavel Chrastina

„Je tady někde doktor?“

„Já jsem doktor.“

„Zachraňte toho člověka, doktore, zkolaboval!“

„Já jsem ale doktor filosofie.“

„Ten člověk umírá!“

„Všichni umřeme.“

Muž se ráno ztěžka probouzí. Hlava bolí jak střep, žaludek jako na vodě, okno jak výkladní skříň. Zkrátka kocovina těžkého kalibru.

„To jsem teda musel vyvádět, to bude pěkný kartáč.“

Když si promne, oči vidí na stole konvici s vonící kávou a čerstvě upečenou buchtíčku.

Vstoupí manželka.

Muž se opatrně ptá: „... jsem včera asi trochu vyváděl, což?“

„To si piš! Vyváděl? To je slabý slovo. Akorát žes mi pořád říkal - Nesahej na mě, ty kurvo! Já jsem šťastně ženatej“

TATRA z roku 1954

Toto krásné auto nikdy nemělo nic společného s Tatrou! To si dokázal postavit "na kolenech" ing. Kubiňski v roce 1951. Kubiňski pracoval v Karose Brno. Tento krasavec měl původně motor Alfa Romeo 2500 ccm. Podvozkové díly byly z KdF! S Alfou nebyl spokojený a Ing Mackerle z Tatry mu věnoval motor V8 z Tatry 805, což byl nákladňák. Ovšem konstruktér dokázal ten motor vyladit na výkon přes

sto koní, což bylo víc, než měla později 603 s podobným motorem. Jediné, co s tím měla Tatra společného, bylo, že auto velmi krátce testovala. Komouši by nepřenesli přes srdce, že by se takové auto mělo vyrábět v Karose. Tam se vyráběly autobusy a přívěsy. Auro se jmenovalo JK 2500. Nápis Tatra si tam přimysleli, ten tam nikdy nebyl. Auto pravděpodobně dnes neexistuje. . J.C. Vyroben 1 kus. Další výroba zakázána, abychom nepředběhli Sovětský svaz, " náš vzor".

MS v hokeji Česko-Švédsko 2:3. Češi bojovali, ale favorit vedení udržel

Čeští hokejisté prohráli ve druhém zápase na mistrovství světa v Kodani se Švédskem 2:3 a po sobotním úvodním vítězství nad Slovenskem 3:2 v prodloužení svoji dvoubodovou sbírku nerozšířili. Gólově se prosadili v přesilových hrách Filip Hronek a Tomáš Hyka.

Úřadující mistři světa s 15 hráči z NHL v sestavě vedli už v osmé minutě 2:0, poté co nejprve otevřel skóre Rickard Rakell a potom proměnil přesilovou hru Mattias Janmark.

Ve 34. minutě snížil v početní výhodě pěti proti třem premiérovou trefou v reprezentaci bek Hronek, ale na začátku závěrečné části vrátil Severanům dvoubankový náskok další člen elitní formace soupeře Mika Zibanejad.

Poslední slovo měl v 56. minutě Hyka, který duel gólem v přesilovce zdramatizoval. Vyrovnat se ale už Čechům nepodařilo.

"Kromě začátku utkání, kdy jsme dostali rychlé dva góly, jsme nehráli špatně. Postupem času jsme se zvedali. Je to těžké, když s takovým soupeřem prohráváte o dva góly. Ale znovu jsme ukázali, že jsme se nepoložili a že máme sílu se vracet do zápasu," řekl Hyka.

Český tým nastoupil jen s 11 útočnickými bez zraněného Martina Nečase. V brance si odbyl premiéru na velkém turnaji gólman Calgary David Rittich.

Hned v úvodu se dostal po Nyquistově přihrávce sám před Ritticha Klingberg, ale s bekhendovým zakončením neuspěl. V páté minutě se už Švédové radovali z vedení. Lindholm při rychlém protiútoku našel z pravé strany na levém kruhu Rakella a střelec Anaheimu zamířil přesně k protější tyči.

Odpočívět mohl vzápětí osamocený Horák, ale nezkontroloval Červenkovu přihrávku. Potom páčil z otočky Jaškin. V osmé minutě při Moravčikově vyloučení Severaně zvýšili. Janmark u levé tyče z otočky poslal puk před brankoviště, ten se k němu odrazil zpátky a útočník Dallasu jej protlačil mezi Rittichovými betony.

V deváté minutě pomohla Hellbergovi horní tyč po pokusu Plekance, který měl o tři minuty později další možnost z dorážky, ale švédský gólman zasáhl pravým betonem. Při tlaku Švédů pak neproměnil Janmarkovu přihrávku Rakell a vzápětí páčil nebezpečně i Zibanejad.

"V první třetině jsme hráli asi nejhůř, protože jsme šli do zápasu s troškou jiným záměrem. Bohužel jsme začali hrát nahoru dolů, Švédové nás přechíslovali a z toho vyplynul i první gól. Druhý gól jsme dostali klasicky v oslabení po nedůrazu a hru jsme začali lepší až od druhé třetiny," uvedl trenér Josef Jandač.

Na startu druhé třetiny nabil v přečíslení dvou na jednoho Červenka Hykovi, jehož ránu zlikvidoval vyrazečkou Hellberg. Švédové pak opět Čechy dostali pod tlak a vynutili si Šulákův faul. V oslabení Češi odolali, v největší šanci Ekman-Larsson minul.

V polovině utkání po Zibanejadově pasu ztroskotal na Rittichovi Janmark. Potom se dostal k nebezpečnému zakončení i Nyquist a dokonce ve vlastním oslabení Adam

Larsson. K Anderssonovi ale o chvíli později přisedl na trestnou lavici Lindholm a výhodu pěti proti třem Jandačův výběr hned za šest vteřin využil.

Bek Hronek se bombou od modré čáry přes stínícího Faksu trefil přesně do levého horního rohu branky nad Hellbergovu lapačku. Při svém druhém startu v národním týmu dal premiérovou branku.

"První gól v reprezentaci mě samozřejmě potěšil, jenže bohužel nakonec nebyl nic platný. Červus (Roman Červenka) mi výborně hodil puk na modrou a já se jen snažil trefit bránu. Naštěstí se to povedlo," popsal trefu Hronek. Pokračující klasickou přesilovku už Češi nevyužili, ale při Hykově trestu nadělal Hellbergovi potíže Kubalíkův tečovaný pokus.

Rozdíl v utkání ale dělala první formace Švédů a po její další souhře překonal Ritticha bekhendovým zakončením Zibanejad. "Nesmím dostávat góly na bližší tyč, беру to na sebe. Musím se z toho poučit. Kdybych ten gól nedostal, třeba to mohlo být 2:2," prohlásil Rittich.

Na kontakt mohl opět dostat Jandačův výběr Plekanec, ale Hellberg zasáhl. Snížit mohli Faksa nebo Neštrašil, podařilo se to ale až Hykovi v přesilové hře. Na rozdíl od duelu se Slovenskem se tentokrát českému týmu při power play vyrovnat nepodařilo.

Dánové připravili favoritovi šok.

Na hokejovém mistrovství světa se narodila první velká senzace. Hokejisté domácího Dánska se postarali o první velké překvapení letošního mistrovství světa, když gólem útočníka Nichlase Hardta při přesilové hře v čase 58:01 porazili v Herningu dosud suverénní Finy 3:2.

Dánové předvedli proti favoritovi výborný výkon a jako první pohnuli ukazatelem skóre v 33. minutě zásluhou Franse Nielsena. Sebastian Aho sice záhy vyrovnal, ale vedení na stranu domácích vrátil Oliver Bjorkstrand. Po vyrovnání Mikaela Granlunda v končící 56. minutě se zdálo, že Finové jsou z nehoršího venku, jenže poslední slovo měl Hardt.

Pro domácí mužstvo jde o první třibodové vítězství v turnaji, dosud měli ve skupině B na kontě jen dva body, zatímco Finové při plném bodovém zisku vyhráli všechna tři předchozí utkání sedmibankovým rozdílem.

To zatím stoprocentní Švédové s outsiderem měli snadnou práci, Rakousko rozstříleli 7:0. Odpolední duely překvapení nepřinesly. Švýcarsko vyhrálo nad Běloruskem 5:2 a Německo nad Koreou 6:1.

Švédové jsou na mistrovství světa zatím stoprocentní a po střední kanonádě proti Rakousku se dostali do čela skupiny A. Dvěma góly se na vítězství Tre Kronor podílel Rickard Rakell. Rakousko zůstává se ziskem jediného bodu ve skupině předposlední.

MS V HOKEJI VE ZKRATCE**Pondělí 7.5. = Kanada i Švédsko vítězně**

Hokejisté Kanady porazili domácí Dány vysoko 7:1 a tabulce skupiny B jsou druzí za USA. Nadále stoprocentní zůstává Švédsko, které přehrálo Francii 4:0, a v tabulce "české" skupiny A je o skóre druhé za Ruskem.

Rusko a USA dál vítězí

Hokejisté Ruska porazili na mistrovství světa Bělorusko 6:0 a bez inkasované branky vedou "českou" skupinu A. Ve skupině B je aktuálně na prvním místě tým USA, který vyhrál nad Německem 3:0.

Úterý 8.5. Čeští hokejisté porazili Švýcary

Na mistrovství světa zvítězili 5:4 po nájezdech. Rozhodl Řepík. Češi mají ze 3 duelů 4 body.

Finští hokejisté znovu vyhráli

Norsko deklasovali na MS 7:0 a ve třech utkáních v Dánsku neztratili ani bod.

Středa 9. 5. 2018 Švýcaři na MS vítězí

Hokejisté výběru helvétského kříže si ani ne 24 hodin po porážce v nájezdech s Čechy poradili s Běloruskem 5:2. Ve skupině B Německo porazilo Jižní Koreu 6:1.

Dánové zaskočili Finy

Hokejisté Dánska se na domácím světovém šampionátu postarali o první překvapení. Favorizované Finsko porazili 3:2.

Čtvrtek 10. 5. 2018 - Češi porazili Rusko po prodloužení 4:3. Dramatický zápas na hokejovém šampionátu v Dánsku rozhodl David Pastrňák.

Slováci porazili na MS Francouze

Hokejisté Slovenska si na mistrovství světa v Dánsku připsali 3 body do tabulky skupiny A za výhru 3:1 nad Francií. Spojené státy pak porazily Lotyšsko 3:2 v prodloužení.

Sobota 12. 5. 2018 : Švédsko porazilo Slovensko

Švédští hokejisté sice poprvé ztratili v Kodani body, nad Slovenskem ale vyhráli 4:3 v prodloužení. V Herningu zvítězilo Lotyšsko nad Německem 3:1.

Bělorusko sestupuje

Hokejisté Běloruska prohráli i šestý zápas na dánském mistrovství světa - tentokrát s Rakouskem 0:4 - a opouští elitní skupinu šampionátu. Ve skupině B vyhrálo Dánsko nad Jižní Koreou 3:1.

Neděle 13. 5. 2018 - Hokejisté mají jisté čtvrtfinále

Český národní tým postoupil na mistrovství světa do čtvrtfinále. Jistotu mu dala večerní výhra Švédska nad Švýcarskem 5:3. Ve druhé skupině Němci porazili Finsko 3:2 v prodloužení.

Rusko porazilo Švýcarsko 4:3.

Český hokejový tým zůstává jediným, kdo zatím Rusku sebral body. Švýcarsko většinu utkání dotahovalo ztrátou a nakonec podruhé na turnaji prohrálo.

Kanada prohrála s Finskem

Javorové listy podruhé na mistrovství světa padly, tentokrát s hokejisty Finska 1:5. Kanada dostala celkem 11 dvouminutových trestů.

Češi porazili sbornou.

Velmi důležitého vítězství dosáhli čeští hokejisté na mistrovství světa v Kodani ve čtvrtek. Ve čtvrtém zápase ve skupině A zdolali Rusko 4:3 v prodloužení. Blýskla se hlavně nová první formace Pastrňák-Krejčí-Jaškin. Únavu jako kdyby zahnal cestou z Bostonu. Dva Davidové Krejčí s Pastrňákem režirovali vítězství národního týmu nad Ruskem. Jejich souhra zafungovala i v prodloužení, kdy mladší z českých Medvěďů po přihrávce toho staršího o brusli obránce Jakovleva vstřelil rozhodující gól.

Celkově Krejčí zaznamenal gól a tři asistence, Pastrňák se trefil dvakrát a přidal jednu nahrávku. Novou první formaci doplnil ještě Jaškin, který se taktéž zapsal mezi střelce. I přes vítězství patří Čechům ve skupině A páté místo.

Výhru slaví i hráči Slovenska, kteří porazili Francii 3:1. Ve skupině B Kanada přejela Norsko 5:0 a Lotyši obrali tým USA o bod po porážce 2:3 v prodloužení.

Česko - Bělorusko 3:0.

Čeští hokejisté porazili ve svém pátém duelu na mistrovství světa v Kodani Bělorusko 3:0, připsali si čtvrtou výhru na turnaji, ale poprvé naplno bodovali. O góly se postarali již v první třetině obránce Libor Šulák a útočníci Roman Horák a Michal Řepík. Brankář Pavel Francouz udržel popáté v kariéře v národním týmu čisté konto.

Češi se posunuli s devíti body v tabulce skupiny A z pátého na třetí místo o skóre před Švýcarsko a o dva body před Slovensko. Nad Bělorusy, kteří zůstávají bez bodu poslední, vyhráli Češi i devátý vzájemný zápas na světových šampionátech. V neděli od 16:15 čeká svěřence trenéra Josefa Jandače duel s Francií.

Slavia - Jablonec 3:1. Pražané po 16 letech slaví triumf v poháru.

Fotbalisté pražské Slavie porazili ve finále domácího poháru MOL Cupu Jablonec 3:1. Skóre v Mladé Boleslavi otevřel ve čtrnácté minutě Stanislav Tecl, ve 34. minutě vyrovnal Luděk Pernica s přispěním Michaela Ngadeua, ale hned za pět minut se podruhé trefil Tecl. Pojistku přidal v 89. minutě Miroslav Stoch.

Kvitová triumfovala v Madridu - Česká tenistka ovládla druhý antukový turnaj za sebou. Po Praze vyhrála také v Madridu, když ve finále porazila Nizozemku Bertensovou (7:6, 4:6, 6:3).

Zvonek. Manžel vstane z gauče, otevře dveře a na rohožce stojí tchýně s kufrem. Ta se zeptá: "Ahoj, můžu tady týden zůstat? Manžel: "Samozřejmě, že můžete", a zavře dveře.

VYDAVATEL :Tohle není vtip! Přišla zima a odešla, nebo lze říci došla nám Grappa...

Australia takes from the poor to give to the rich

By Kasy Chambers SMH

Last year, as the government prepared another round of welfare crackdowns, Minister Michaelia Cash said she expects “that those who can work should work and our welfare system should be there as a genuine safety net, not as something that people can choose to fund their lifestyle.”

The subtext was clear – those who need help are a drain on the rest of us.

This rhetoric is familiar, but it is wrong. It is the wealthiest Australians who enjoy the most support.

Research commissioned by Anglicare Australia shows that each year, a staggering \$68 billion is spent keeping the wealthiest households wealthy. That is greater than the cost of Newstart, disability support, the age pension, or any other single welfare group.

The Cost of Privilege report, prepared by Per Capita, models four household types to show how these concessions and tax breaks work. One of the couples we modelled, Tim and Michelle, own their own home. They have two children in private schools, top health insurance, and two investment properties. Michelle doesn't work, and Tim runs a small business. Each year, Tim and Michelle get \$99,708 in concessions from the taxpayer, or \$1917 per week. That is well over twice as much as a couple with two children on Newstart, and nearly three times as much as a family with one parent on the Disability Support Pension. Tim and Michelle do this by getting concessions on their superannuation, negatively gearing their investment properties to minimise their taxable income, and getting tax breaks for private schools and private health insurance. They also get generous Capital Gains Tax exemptions.

Each year, thousands of Australia's wealthiest households profit from these loopholes and subsidies. Our report finds that tax exemptions on private healthcare and education for the wealthiest 20 per cent cost more than \$3 billion a year. Superannuation concessions to them cost over \$20 billion a year, and their Capital Gains Tax exemptions cost an astonishing \$40 billion a year. Compare that to the annual cost of Newstart, which comes in at just under \$11 billion a year.

Importantly, nothing that Tim and Michelle are doing is wrong or illegal. This is not a broken system. It is a system working exactly the way it was designed to work, supporting the wealthiest at the expense of the rest of us.

These numbers tell us that something has gone badly wrong. The eighties were the decade of trickle-down economics, where taxes were cut for the richest with the promise that everyone else would soon feel the benefits. But now it's worse – we're in an era of trickle-up economics where subsidies, tax breaks and concessions for the richest are paid for by everyone else.

At the same time as some people are enjoying generous support because of their wealth, those who have the least are being targeted. Parliament has just passed a set of welfare crackdowns that will include a demerit system for Centrelink recipients, expanding the cashless welfare trial, penalising job seekers who miss appointments, and forcing people to run down their bank account before they can seek help.

Other changes mean that personal crises, like relationship breakdown or a family death, can't be considered when people have problems completing their paperwork. And to top it off, hundreds of millions of dollars is being cut from social security.

All of this shows us an uncomfortable truth. We have become a country that cuts from the poorest to give to the richest – a fact borne out by the government's obsession with corporate tax cuts.

Some parts of the media have taken issue with the report, but they have missed the point. Anglicare Australia has never said that we should abolish all concessions and subsidies. We are simply making the point that if we can afford to forego such staggering amounts of money to support the very wealthiest people, then we can afford to support those doing it tough too.

If we want to tackle inequality in Australia, the answer is simple. First, we need to end the trickle-up economics by winding back some tax breaks to the very wealthiest people. Next, we need to lift income support. The OECD has already warned that our income support payments are

far too low. They are being outstripped every year by the cost of living.

And finally, we need to stop demonising people who need help. Cutting from the poorest must stop.

It is well past time that we end the trickle-up economics, and build a tax system that works for everyone.

Kasy Chambers is the executive director of Anglicare Australia.

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Bernard, Budvar, BrouCzech, Plzen, Kozel

Monday – Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-15.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.04.2019

French consular employee caught smuggling guns to Gaza using diplomatic car

March 20, 2018 by Joseph Fitsanakis

French consulate in Jerusalem An employee of France's consulate in Jerusalem is under arrest for allegedly smuggling weapons from the Gaza Strip to the West Bank, according to French media reports, which have been confirmed by Israel. The consular employee has been identified by the Shin Bet, Israel's domestic security agency, as Romain Franck, 23. He reportedly worked as a driver at the consulate, a job he managed to secure through a prestigious “international volunteer” program sponsored by the French government. The elite program allows recent French college graduates to gain work experience in various countries around the world. Although he had a relatively junior post at the French consulate, Franck carried a diplomatic passport, which allowed him to move through international borders without being searched, due to his diplomatic immunity privileges.

But, according to French newspaper Liberation, Franck was detained by Shin Bet officers on February 19 of this year, as he was trying to enter Israel from the Gaza Strip at the Erez border crossing. He was driving a car that bears French diplomatic license plates and belongs to the French consulate in Jerusalem. Inside the car, the Shin Bet officers reportedly found pistols and assault rifles. According to Liberation, Franck's arrest has been kept secret. The Shin Bet admitted that the newspaper's story was true on Tuesday afternoon. Franck reportedly told his Israeli captors that he had received the weapons from a Palestinian who worked at the French Cultural Center in Gaza. He then transported them over several trips to the West Bank, where other Palestinians picked them up, paid him, and sold them on to others.

Israel has reportedly arrested eight more people in connection with the gun running, all of whom are Palestinians. They include a Palestinian security guard at the French consulate. According to the Shin Bet, Franck was not ideologically or politically allied with Hamas, Fatah, or any other Palestinian group. Instead, he participated in the gun smuggling for financial gain. A spokesman at France's embassy in Tel Aviv said that Paris was closely monitoring the incident and was “in close contact with the Israeli authorities on the matter”.

Letter from labours

Has been send to our newspaper, in Chinese language and after in English

Turnbull对移民家庭的秘密攻击

工党对Turnbull政府针对辛勤工作的移民家庭进行的最新秘密攻击表示严重关切。

Turnbull政府在没有任何社区辩论或咨询的情况下,对移民家庭“支持保证”(AoS)的要求做出了彻底改变,已于2018年4月1日开始。

例如,如果在澳的一对情侣想要安排他们的父母在澳定居,他们需要每年赚取115475澳元,而非(以前的)45185澳元。

单身想要担保父母的人需要挣到86606澳元,而非45185.40澳元。 Etc etc

Jenny Macklin Mp Shadow Minister For Families And Social Services Member For Jagajaga

The Hon Tony Burke Mp Shadow Minister For The Environment And Water, Shadow Minister For

Citizenship And Multicultural Australia, Shadow

Minister For The Arts, Member For Watson

Shayne Neumann Mp Shadow Minister For Immigration

And Border Protection, Member For Blair

Tricky Turnbull's Stealth Attack On Migrant Families

Labor is very concerned about the Turnbull Government's latest stealth attack on hard-working migrant families.

The Turnbull Government has made radical changes to the Assurance of Support (AoS) requirements for migrant

families which commenced on 1 April 2018, without any

community debate or consultation.

For example, if a couple in Australia wants to arrange for their parents to settle in Australia, they will need to earn a combined \$115,475 a year, instead of \$45,185.

A single person who wants to vouch for their parents will need to earn \$86,606, rather than \$45,185.40.

These are significant changes that will have a real impact on whether or not families are able to be reunited in Australia - this will have the biggest impact on hard-working migrant families. In many cases, people who have paid fees to make applications to give Assurances, on the basis that they have previously been eligible, will no longer be eligible under these new rules.

It's unacceptable that the Turnbull Government has tried to avoid the proper scrutiny of these new rules.

In recent days Labor MPs have received many emails from angry families, particularly from Australia's Chinese community.

This is just the latest attempt by the out of touch Turnbull Government to make life harder for multicultural communities around Australia.

From 1 July 2018, Mr Turnbull wants to make people who were not born in Australia wait longer before they are eligible to receive the Age Pension.

Currently, people who are born outside of Australia can receive the Age Pension after they have lived in Australia for 10 years, Mr Turnbull wants to increase the waiting period to 15 years.

Labor has opposed this cruel and unfair change to Age Pension eligibility.

The Turnbull Government's policy fails to understand the value that new Australians bring to our community through their involvement with local organisations and the informal support that they provide to other family members.

MONDAY, 23 APRIL 2018

MEDIA CONTACT: GRACE CRAMER (BURKE) 0431 021 105

Authorised by Noah Carroll ALP Canberra

(viz [článek pana Řehulky na straně 5](#))

Social Democrats dismiss written deal on coalition support with Communists

Ian Willoughby 13-05-2018

The Social Democrats say they have no intention of a written agreement with the Communist Party under which the latter would pledge support for a possible coalition of ANO and the Social Democrats. Martin Netolický, deputy chair of the Social Democrats, expressed their position on a TV debate show on Sunday. He said it would be up to ANO to deal with the Communists as the main party in the potential government.

Mr. Netolický also said it was not the Communists' place to assess the names his party was putting forward for the cabinet as the party would not bear responsibility for governing the country.

Talks are ongoing about an ANO-Social Democrats minority government supported on key votes in the lower house by the Communists. This would give the latter a share of power for the first time since 1989.

I walked past a black kid sitting at a bus stop, as I went into the bank.

When I came out, he looked at me and said,

“Any change?”

I said, “No, you're still black.”

Condoms don't guarantee safe sex anymore A friend of mine was wearing one when he was shot by the woman's husband.